

POPULIST

IZ VSEBINE

Odrežite kable!

stran 2

Vsi se prodajamo.

stran 8

Mladi upi upajo.

stran 16

Vročina na sončni upravi.

stran 19

ISSN 1581-7040

9 770158 170405

Nekaj kapljic veselja

Vroče...Vroče... Vroče... Edina ohladitev, ki si jo je moč zamisliti je zgodnji pobeg nekam v jutranjo senco še ne čisto rojenega novega dne. Ali pa kepica sladoleda. Pri najboljšem sladoledarju v mestu. Pri edinem sladoledarju v kraju. Ali pa previden skok v Savinjo. Šmarška mularija generacijo za generacijo odkriva in zaznamuje svoje plaže. Svoje skrivne koticke. Svoja mala veselja. Z velikimi skrivnostmi...

Že lep čas pa ni več skrivnost, da tretje leto prve lige v Šmartnem ne prinaša toliko vznemirjenja. Pričakovanja. Napetosti. Hrepenjenja... Kot nekoč. Ko je vsa vas govorila le še o nogometu. O pogodbah. O prestopih. O takšnih in drugačnih imenih. Dogodkih. Besedah. Razlogi so jasni. Povedani. Že stokrat preleteti. Naprej in nazaj. Apatija pa se je naselila tudi tja, kamor se naj ne bi... Ekipa je solidna. Menda celo več kot to. To zatrjuje tudi Toni Tomažič, ki je še leto dni nazaj z mlado in ambiciozno ekipo Dravograda mešal štrene tistim čisto pri vrhu. Toni je nekoč že sedal na šmarški klopi. Sedaj je vse definitivno drugače. Ali pa tudi ne. Štart za Šmarčane ni najbolj ugoden. Najprej vetrovna Ajdovščina, nato Nova Gorica in veliki vijolični obračun pred domačo publiko. Z aktulanimi državnimi prvaki se šmarške vijolice vedno znova zapišejo v kakšno zgodovino. Nepozabna je prva zmaga v prvi ligi sredi Ljudskega vrta, ko se je zgodba o uspehu prvoligaškega nogometa v Šmartnem šele začela pisati. To je bila zmaga za na steno, je dejal takrat Rajko Rudnik, Kostajnskov pomočnik in nekdanji odlični igralec Šmartna. Neponovljivih je tistih skorajda nenavadnih 5 proti 5 v lanski sezoni, ko so s tekme zadovoljni odhajali tudi tisti nogometno najbolj precizni sladokusci. Pa se sčasoma očitno veliko pozabi. Nogometna vročica se je letos definitivno preselila tja na severovzhod, šele čas pa bo pokazal, ali bodo vijolični prvoligaški obračuni tudi letos sploh derbiji. Verjamem, da se v temle malem šmarškem kotu resnično ne najde nihče, ki si tega ne bi iz vsega srca želel. Tako kot si vsi goreče želimo, da bi bilo konec tedna kar najlepše vreme in bi praznovanje 100-letnice PGD Šmartno ob Paki minilo brez dežja. Za vse ostalo bodo namreč domači gasilci zagotovo več kot odlično poskrbeli. Nenazadnje pride 100. obletnica le na vsakih sto let. In vmes je toliko gorja. Trpljenja. Minevanja. In samo nekaj kapljic veselja. Na zdravje!

Mojca Ažman

Gorenje: revolucija evolucije (stran 3)

Pasji dnevi: »Uf, je vroče. Zdaj pa še POPULIST!« (foto: N.B.)

POPULIST TEDNA

Jože Stanič,
ex predsednik
uprave
Gorenja:
»Rad bi se
še naprej
izobraževal.«

Kabelskim operaterjem smo (pre)mehko postlali

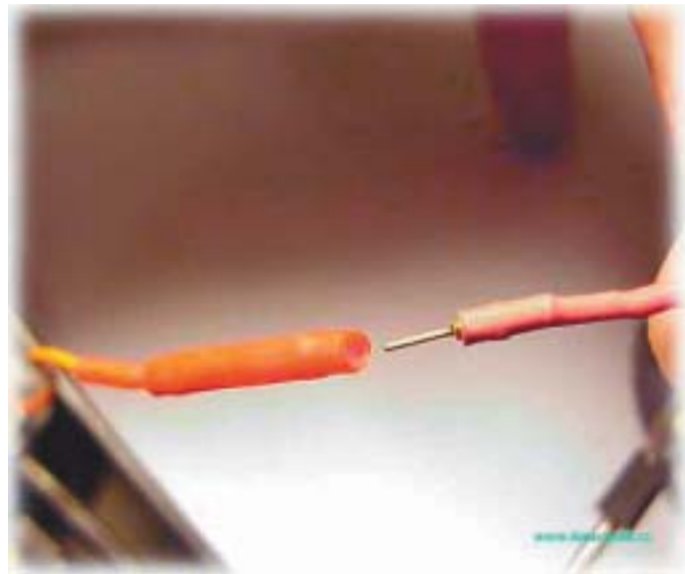
Ko so pred desetletji Američani izstrelili prve komunikacijske satelite, ki so omogočali sprejemanje in oddajanje TV signalov, se je tudi v Sloveniji pričelo obdobje takoimenovane satelitske televizije. Takoimenovane zato, ker ji ljudje ponavadi raje rečejo kar kabelska televizija. Kar je tudi bolj pravilno. Večina domačih programov (TVS1, TVS2, HTV, POP TV ipd.) namreč do sprejemnih anten kabelskih operaterjev še vedno pride po klasični poti in v obliki analognih signalov. Razlika je le v tem, da vsak lastnik TV sprejemnika nima (več) svoje antene. Anteno ima le operater, vendar isti signal pošilja na tisoče naslovov. Že res, da mora zaradi večjih razdalj namestiti tudi ojačevalce in jih vzdrževati, prav tako mora vzdrževati tudi sistem napeljanih kablov, vendar je prav tako res, da odjemalci za njegove usluge plačujejo odločno preveč. Svinjsko preveč. A za to so se navsezadnje odločili sami. Pa so se odločili pravilno?

Naj na začetku razčistimo temeljni nesporazum. Kabelski razdelilni sistemi (KRS), kot jih poznamo, niso nikakršno nedojemljivo tehnološko čudo. Če poenostavimo: to so v bistvu skupinske antene, takšne, kot so jih v večstanovanjske hiše po Sloveniji množično vgrajevali pred več kot 30-timi leti. Razlika je le v tem, da je bil nekoč skupinski antenski sistem avtonomen, kar pomeni, da so se stanovalci v hiši sami odločali, koliko in kakšne antene bodo namestili na svoje strehe in kakšne programe bodo sprejemali. Resda je bilo takrat programov manj, a govorimo o principu. Tako kot pri nekdanjih skupnih hišnih antenah je tudi pri KRS zadeva v bistvu sila preprosta: lastnik sistema na primerno visoko lokacijo namesti grozd (satelitskih in navadnih) anten, sprejetega signala pa ne pošilja le na en naslov (na en TV sprejemnik), temveč v hiše po celem mestu, občini, pokrajini, državi. Seveda si mora zaradi večjih razdalj pomagati z ojačevalci, vzdrževati mora

kable, a vendarle: to je to. Nič drugega, kot distribucija signalov (programov), ki jih proizvajajo drugi, torej TV in radijske postaje. Prenašaš

priznati. Zato, ker se vam vse skupaj zdi pač udobno in prijetno hecno.

Prvobitna akumulacija

Koliko plačate, da ga lahko vtaknete?

nekaj, kar so izdelali drugi! Navidez čudovito, preprosto, učinkovito in ceneno. Ali baje vsaj ceneje, kot če bi za dostop do programov, ki jih nudijo kabelski operaterji, poskrbel vsak zase. Tako kot nekoč, ko je streho vsake hiše krasila pahljača anten ali pa le ena sama, če so se stanovalci odločili za skupinsko TV omrežje. V zadnjem primeru je zadeva delovala več kot odlično, z zanemarljivo majhnimi stroški in za tiste čase odličnim sprejemom.

Toda pazite, paradoks! Danes tisti, ki ste priključeni na kabelske sisteme, televizije ne gledate nič boljše in nič ceneje kot nekoč! Ne verjamete? Res je, da imate na svojem TV sprejemniku več programov kot pred desetletji, toda, ali jih v resnici tudi redno spremljate? Jih potrebujete? Je morda med vami veliko tistih, ki redno, več ur na dan gledate RTL, CNN, MTV in podobne dekadentne izdelke? Morda ure in ure strmite v nespodobne TV reklame, ki vam prodajajo prazen nič? Ste še vedno prepričani, da vam firma Studio Moderna iz Zagorja s pomočjo kabelskega operaterja prodaja kvalitetne izdelke? Pozabite, prodajajo vam kič in hitro pokvarljivo in neuporabno robo. Toda tega si nečete

kapitala, ki ji naši tatovi nekoč skupnega (družbenega) premoženja raje rečejo tranzicija, je tudi v tem primeru po letu 1990 naredila svoje. Kable so med svojimi hišami, po mestih in vaseh večinoma z udarniškim delom položili ljudje sami, tisti, ki so se priključili kasneje, pa so morali pošteno plačati. Prvi so postali nekakšni nepomembni tranzicijski delničarji, drugi pa najemniki uslug kabelskega operaterja. Oboji pa so pričeli plačevati mesečno naročnino. Prav mesečna naročnina je postala prava zlata jama za služkarskih operaterjev, ki z distribucijo programov (ki jih pripravljajo drugi) po omrežjih, ki so jih večinoma zgradili sami lastniki TV sprejemnikov, masno služijo. Že res, da morajo kabelske sisteme operaterji vzdrževati, prav tako je res, da morajo plačevati pristojbine za dekodiranje zaklenjenih satelitskih programov. Toda res je tudi, da za distribucijo množice »zemeljskih« programov, ki jih sprejemajo z navadnimi, ne satelitskimi antenami, avtorjem, torej televizijskim in radijskim hišam, ne plačujejo nič. Tudi zato so podcenjene delnice kabelskih operaterjev predmet poželenja novopečenih borznih špekulantov. Ozrite se malo okoli sebe, ljud-

je! Je res, da niste opazili, da se namerava firma Tele-mach polastiti vseh lokalnih kabelskih sistemov po državi? Menite, da jih nakup zanima zaradi iskrene skrbi za vas, državljanke, ali pa morda le zaradi mastnih dobičkov, ki jih že vidijo kapljati z vaših obubožanih kuhinjskih miz?

Poglejmo številke: najemniki TV signalov z lastnimi antenami so julija letos za prispevek RTVS plačali 2.548 SIT, najemniki KRS (npr.) Velenje pa operaterju še dodatnih 2.120 SIT, ali 83 % cene proizvajalca nacionalnega RTV programa. Nesorazmerje je očitno in v nebo vpijoče. KRS namreč le distribuira programe, ki jih naredijo drugi, vzdržuje napeljave in plačuje pristojbine za dekodirane programe, RTVS pa programe proizvaja, pa kakršnikoli so že! Da o tem, da najemniki KRS nimajo praktično nobenega vpliva na izbiro programov, sploh ne govorimo. Kako je to mogoče? Mogoče je zato, ker smo ljudje voli!

Ko pa je tako udobno, pravite povprečni uporabniki uslug kabelskih operaterjev in dodate, da drugače danes pač ne gre. A tudi to ni res! Vzemite kalkulator in malo poračunajte. Sodoben satelitski analogni sprejemnik (ki sprejema med 100 in 200 satelitskih programov) je z anteno vred danes mogoče pri nas kupiti že za manj kot 15.000 SIT. Če dodate še dve anteni za sprejem »zemeljskih« programov, koaksialni kabel in potreben pribor, celotna investicija skoraj ne more preseči 20.000 SIT. To pa je manj kot 10 mesečnih naročnin za KRS ali drugače: investicija v vaš »zemeljski« in satelitski sistem se vam, torej zasebnemu investitorju izplača že prej kot v enem letu. Potem pa je vse zastoj! Le kakšen zarjavel kabel bo potrebno po nekaj letih zalotati!

Že res, da bodo kabelski operaterji vzkipele in med drugim povedali, da ponujajo in prodajajo mnogo več, kot le prenos TV in radijskih signalov. Npr. internet, VOIP (internetno telefonijo) in podobno. A to je

(ob dejstvu, da je potrebno te dodatne storitve ponovno in dodatno mastno plačati) ob skokovitem razvoju širokopasovnih dostopov preko telefonskih paric, kaj slaba uteha za vas. V kratkem bodo lahko npr. uporabniki ADSL kar po telefonskih kablkih sprejemali več kot 200 TV programov, da o istočasnem 24-urnem dostopu do interneta in sproščenih telefonskih linijah niti ne govorimo. Pa to ni reklama za Telekom, da se razumemo! Monopolni Telekom ni nič boljši od monopolnih (lokalnih) kabelskih distributerjev.

Od zapisanega, do sklepa, da so kabelski operaterji (pa ne le v Sloveniji) našli odlično tržno nišo za neobveščene, da ne rečemo naivne in neostrižene ovce, sploh ni daleč. Da v tem neizmer-no in v brezdelju uživajo, je mogoče preveriti takrat, ko padejo prve snežinke. Naročniki TV programov se za dan ali dva znajdejo v popolni komunikacijski temi. S tistih dveh ubogih in neobgljenih satelitskih krožnikov, ki s TV sliko oskrbujeta 30.000 ljudi, se nikomur ne

ljubi s cunjo obrisati prvih snežink. Verjetno so iskreno prepričani, da bo ljudem le koristilo, če se bodo za kakšen dan odpočili od plaže, ki jo za oderuško ceno pošiljajo na njihove domove.

Torej ljudje! Kupite si svoje satelitske krožnike in sprejemnike. Boste videli, kako hitro bo vaš kabelski operater postal prijazen. Nankrat se bo znašel v finančnih škripcih, za vaš težko prislужeni denar pa vam bo pričel ponujati bistveno več uslug za isto ceno. A le pod enim pogojem: da ne boste pričeli na svoje strehe množično nameščati lastnih anten. To bi ga pokopalo. A le vprašajte se! Zakaj pa ga ne bi? Saj že iz svojega poštne-ga nabiralnika med vsiljivimi reklamami komajda izbrskate kakšno pismo!

Kemal Conta

Nekateri še vedno sami izbirajo programe.

Tednik **POPULIST** izdaja:

BLUES podjetje za usposabljanje in zaposlovanje invalidov d.o.o., Družmirje 20, 3325 Šoštanj

Transakcijski računi:

Nova Ljubljanska banka 02949-0253668319

Hypo Alpe Adria Bank Celje 33000-8309746521

Krekova banka Šoštanj 24302-9004061932

Glavni in odgovorni urednik: **Janez Pušnik**

Redakcija: **Peter Rezman**

Urednik fotografije: **Jurij Vižintin**

Trženje oglasnega prostora: **Daniel Česko**

Kolportaža: **Natalija Petrič**

Oblikovanje in prelom: **Fontura/Peter Rihtarič**

Tisk: **Tiskarna SET d.d.**

Sedež uredništva: **BLUES d.o.o. Družmirje 20, 3325 Šoštanj,**

Tel: 03 898 56 00

Fax: 03 898 56 29

e-mail: blues@siol.net ali blues.pusnik@siol.net

Tednik POPULIST izhaja ob torkih. Cena izvoda 250 SIT.

Naklada 5000 izvodov.

Trimesečna naročnina: 3000 SIT, polletna naročnina: 5.500 SIT, letna naročnina: 10.000 SIT.

Po zakonu o DDV je tednik POPULIST uvrščen med proizvode informativnega značaja za katere se plačuje davek po 8,5% znižani stopnji.

Bobinac na čelu Gorenja

Franjo Bobinac

Dosedanji predsednik uprave Gorenja Jože Stanič je prejšnji četrtek s predajo ključa vodenje družbe izročil 45-letnemu magistru ekonomije Franju Bobincu, ki je bil v stari upravi odgovoren za področje marketinga. "Prišel je čas odhoda, za Gorenje je dobro, da odhajam, najbolj pomembno pa je, da se ob mojem odhodu ni zgodila revolucija, temveč evolucija," je poudaril Stanič, ki je bil vedno pristaš t.i. konzervativnega bilanciranja. To po njegovih besedah pomeni, da "rezultatov poslovanja ne prikazuješ boljših, kot so, saj davkarja na koncu vse izbrska".

Bobinac se je Gorenju zapisal pred 17 leti, Staniča pa je dal za zgled. Z novo ekipo sodelavcev so postavili zelo

ambiciozne cilje: uvrstiti se med pet največjih proizvajalcev bele tehnike v Evropi. "Druge možnosti ni. Lahko greš navzgor, ali propadeš. Dovolj smo močni, da raste mo še naprej. Ob tem moramo še več vlagati v našo blagovno znamko Gorenje," je povedal Bobinac. V novo upravo je povabil Draga Bahuna, ki bo skrbel za področje organizacije in kadrov, Franca Košca, ki je odgovoren za področje razvoja in kakovosti in je bil izvršni direktor Gorenja, Andreja Vizjaka, ki Gorenju svetuje že od leta 1992, s 1. januarjem prihodnje leto pa bo v celoti prevzel nove naloge, in Žigo Debeljaka, ki prihaja iz Mercatorja in velja za preizkušnega poslovnega finančnika, v Gorenju pa bo odgovoren za področje financ in eko-

nomike. Prav to področje je v stari upravi vodila Marija Miheljak, ki jo je Bobinac želel imeti tudi v novi upravi, vendar je zaradi boleznih povabilo odklonila.

Novi predsednik uprave Gorenja Bobinac meni, da je Gorenje v zadnjih letih fantastično raslo, bistveno bolj kot konkurenca. Po njegovih besedah so pred Gorenjem ambiciozni cilji, čeprav naslednje petletno obdobje podjetju ne bo ravno naklonjeno. Kljub temu v Gorenju načrtujejo do leta 2006 porast konsolidiranih prihodkov na milijardo evrov, povečanje dobička s sedanjih 18 milijonov evrov na 35 milijonov evrov ter donos prodaje v višini 3,5 odstotka. Bobinac si tudi želi, da bi se Gorenje do leta 2006 uvrstilo med pet največjih proizvajalcev go-

spodnjih aparatov v Evropi, kjer je trenutno na osmem mestu. Prepričan je tudi, da podjetje lahko uresniči omenjene cilje, saj ima v 30-ih državah uspešno prodajno mrežo z dobro poslovno infrastrukturo, ima tudi ljudi in proizvode, s katerimi lahko konkurira na svetovnem trgu. Pri doseganju zastavljenih strateških ciljev bo treba tudi obvladovati stroške, povečati produktivnost dela ter razviti panevropsko blagovno znamko Gorenja. Nova organizacija dela, katere obrisi bodo znani konec leta, po zagotovilih Bobinca ne bo prinesla posebnih revolucionarnih sprememb.

Rok Feler

Brez zunanjih pritiskov

Vsaka zgodba se enkrat konča in v sredo, 17. julija, se je končala uspešna poslovna zgodba, zdaj že bivšega, predsednika uprave Gorenja, Jožeta Staniča. Stanič je zaključil svojo zgodbo v Gorenju, medtem ko bo še naprej poslovno zelo aktiven na različnih področjih, predvsem v različnih nadzornih svetih in državnem svetu.

V preteklosti je bilo že mnogo povedanega na Staničev račun in o njegovem delu na vodilnem mestu v Gorenju, tudi tokrat, na uradni in tudi neformalni predaji ključa novi upravi, ni bilo drugače.

Jože Stanič se je poslovil z velikim nasmeškom in kot pravi sam, bi obdobje, ki ga je preživel v Gorenju, zagotovo še enkrat podoživel in to od samega začetka. »Čas slovesa je prišel hitreje, kot bi si mislil, sam sem bil neomajen pri tem, da po koncu tega mandata odidem. Zdi se mi, da je za Gorenje dobro, da ni bilo revolucije, ampak je šlo za evolucijo, torej ni bila potrebna nasilna ali nujna zamenjava, ni bilo čutiti zunanjih pritiskov, ni bilo ne bančnih in ne političnih posredovanj. Gorenje je v dobri kondiciji in še vedno v razvojnem razmahu.« To so bile besede človeka, ki je posredno krojil življenje mnogim v Šaleški dolini, v srcih delavcev pa je bil Stanič dobro zapisan, ker je s svojimi sposobnostmi okrog sebe vedno aktiviral številne kadrovske potenciale, moč pa je iskal v lastnih virih, predvsem človeških.

Njegov naslednik, Franjo Bobinac, je Staničev dolgoletni prijatelj, tako da večjih pretresov in težav pri zamenjavi uprave ni bilo čutiti, kovan ključ, ki ga je Stanič simbolično predal Bobincu, pa

naj bi bil v vodilo novi upravi, pred katero je še mnogo izzivov.

»Jože je name naredil velik vtis s svojo človeško širino. Hvala za vse, kar si nas naučil in kar nas na nek način še učiš, hvala za zaupanje, ki sem ga bil deležen. Prepričan sem, da z nasveti in tudi drugače ostajaš zraven, saj

si prav ti tisti, ki najbolj poznaš vse pasti in čeri našega posla!«, so bile besede novega predsednika uprave Gorenja d.d.

Seveda so se vsem zbranim predstavili še ostali člani nove uprave Gorenja, ki je sestavljena iz izkušenih in vsem dobro znanih obrazov na eni strani in iz novih,

mladih moči, ki si bodo svojo pot v Gorenju šele utirali, vsi pa so v en glas zatrjevali, da se bo zgodba o uspehu nadaljevala.

In kaj bo počel bivši predsednik uprave v tretjem življenjskem obdobju?

»Lotil se bom stvari, za katere nisem imel časa. Še vedno bom poslovno aktiven,

nastopal bom kot svetovalec. Rad bi se še naprej izobraževal, predvsem pa si bom vzel čas za branje, saj me je bilo vedno strah, da me bodo novinarji vprašali, koliko berem, za branje pa enostavno nisem imel časa, tako da tudi dnevnega časopisja nisem uspel prebrati. Sedaj bom v roke ponovno vzel literaturo,

najraje pa preberem vojaške trilerje ali detektivke. Doma se bom lotil vseh tistih rdečih knjig, ki jih imamo na policah.«

Daniel Česko

Evolucija Gorenja

V Gorenju so marca začeli graditi najsodobnejše skladišče, ki je hkrati tudi največje sedanje gradbišče v Šaleški dolini. Zares poseben objekt, ki bo visok 40 metrov, dolga pa kar 130, gradijo iz jeklene konstrukcije. To bo bistveno pocenilo dosedanje skladiščenje na različnih lokacijah. Objekt bo le nadaljevanje sodobne tehnologije Gorenja, ki bo omogočalo hitro prodajo zaloga direktno iz proizvodnje in iz tega logističnega centra do potrošnikov po Evropi in Sloveniji.

Visokoregalno skladišče bo opremljeno tudi z najsodobnejšo računalniško in transportno tehniko za regalna skladišča, sprejelo pa bo več kot tri milijone različnih proizvodov iz tovarn Gorenja, po t.i. neposrednih transportnih tunelih. Na gradbišču so te dni dela v polnem teku, saj so zaradi kolektivnih dopustov nekatere faze gradnje prilagojene prav temu času, ko so ustavljeni stroji v osrednjih obratih Gorenja.

Jože Miklavc

Kdo bo potegnil?

Pred nekaj leti sem se potepal po Kanadi in doživel njihov »Dan državnosti« (Canada Day) 1. julija v Ottawi, glavnem mestu te ogromne države s prebivalci narodnosti s celega sveta. Že od jutranjih ur so se zbirale množice ljudi, veselili in na odkritih delih telesa poslikanih z rdeče-belimi simboli države, z zastavicami in piščalkami. Sledila je prava parada po ulicah mesta z veliko glasbenimi skupinami, okoli poldneva pa so se usmerili k palači Parlamenta, kjer so z navdušenjem pričakali svojega predsednika in kraljico Združenega kraljestva, Elizabet II. Sledil je veličasten koncert in piknik na travi okrog Parlamenta.

Moram reči, da me je spontanost Kanadčanov navdušila in tisti »I love Canada« na zastavicah in nekaterih obrazih zares ni bila floskula, ampak resnično izražanje ljubezni do svoje domovine.

Od kod takšno navdušenje? Hvaležnost domovini,

da so lahko tu doma, da živijo dobro, da se počutijo varne in da tudi prihodnost vidijo v svetlih barvah? To je dežela velikih razvojnih in zaposlitvenih priložnosti, z malo brezposelnimi, dežela trdnega spoštovanja določenih splošnih vrednot (socialna varnost, naravna dediščina je v popolnem zaletu države, odprtost za nove priseljence in spoštovanje različnosti, fleksibilne oblike dela ...). Rekel bi, da ta dežela spoštuje neke skupne vrednote in da ima jasno vizijo, kakšen dom naj nudi svojim državljanom, danes in jutri. Kanada je danes med državami, kjer je kakovost življenja najvišja.

Letos smo pri nas na Dan državnosti imeli priložnost slišati besedo »vizija« (v preteklosti baje nezaželeno besedo) kar nekajkrat: o njej je spregovoril predsednik Državnega zbora g. Borut Pahor, nekaj ur kasneje pa so jo omenjali na okrogli mizi nacionalne televizije. Če so

bili nameni z odpiranjem vprašanja naše prihodnosti dobri, pa sta predstaviti prominentnih predstavnikov oblasti razkrili »eno veliko tavanje v megli« in nerazumevanje osnovnih pojmov (vstop v EU ni in ne more biti vizija ampak le pot za uresničitev vizije – ki je ni). Kdor je poskušal diskusijo, je verjetno ugotovil, da je bil gospodarski strokovnjak in svetovalec dr. Peter Kraljič edini, ki je dopovedoval, da si moramo postaviti vizijo razvoja Slovenije, ki naj postane okvir za postavljanje strategij (trasiranje poti) za posamezna področja našega delovanja. Na primer: katere bodo naše prioritete v gospodarstvu, kakšno kmetijstvo si želimo, kako bomo razvijali podeželje in kako bomo varovali in ščitili naravo, kakšen turizem bomo razvijali, kakšno socialno in zdravstveno varnost si želimo, kakšen naj bo izobraževalni sistem ...

Posamezna področja so v državah EU urejena različno

(zato je jasno, da vstop v EU sam po sebi ne more biti vizija). Če bo naš cilj, da po razvitosti v nekem določenem času dosežemo gospodarsko najrazvitejšo, potem bo potrebna precej višja rast, kot je sedaj. Poiskati moramo odgovor, kako stopnje rasti doseči (z obstoječo gospodarsko strukturo ali z ukrepi za pospeševanje rasti storitvenih dejavnosti, kar je značilno za informacijsko družbo). Če bomo ugotovili, da lahko dosežemo višje stopnje rasti s programi z višjo dodano vrednostjo, bo potrebno intenzivnejše izobraževanje in usposabljanje kadre za nove tehnologije, narediti nekaj več na razvojni infrastrukturi (tehnološki parki, centri, inkubatorji, poslovne cone ...), skratka, potrebno bo več vlagati in podpirati razvoj! Si predstavljate, kaj bi pomenila na primer napoved predsednika vlade, da bo povprečna rast našega družbenega proizvoda v naslednjih dvanajstih letih 6 %?! Če bi ta cilj

opremil z nekaj stavki, kaj bi taka rast pomenila za posameznika (dvig plač, pokojnine, boljše zdravstvo ...), sem prepričan, da bi to lahko pomenilo močno aktiviranje na vseh ravneh: družbe kot celote, gospodarstva in institucij, posameznikov oziroma posameznih skupin.

Dr. Peter Kraljič je govoril, da moramo takšno odločitev sprejeti sami. Izkušnja kaže, da si je potrebno postaviti cilj. In ta bo dosežen ne glede na to, kako visoko ga postavimo, Saj poznamo: prišli bomo na Jakca, Uršljo Goro pa tudi na Triglav. Le odločiti se moramo, kam bi želeli priti. In kdo je tisti, ki se mora odločiti? Kdo je tisti, ki bo prvi potegnil? Prav gotovo nekdo na samem vrhu. Ob tem naj spomnim na znan primer vizije, ki jo je postavil ameriški predsednik Kennedy v času tekme s Sovjetsko zvezo v vesoljski tehniki. Rekel je, da bodo do konca 60. let poslali človeka na Luno (ni rekel, da morajo biti najboljši na svetu

v vesoljski tehniki). Zelo jasno je postavil cilj, da pa so ta cilj dosegli, je bilo potrebno rešiti vrsto tehničnih problemov, ki so angažirali in aktivirali najsposobnejše ume v deželi.

Vizija države je potrebna zato, ker povezuje ljudi in dejanja k doseganju skupnih ciljev. Vizija je tudi usmerjena v prihodnost in se ne ukvarja s preteklostjo, ki ljudi tako neproduktivno razdvaja. Vizija pa je tudi tema za medije, da ustvarijo pozitivno klimo za mobilizacijo k skupnemu cilju in odigrajo končno enkrat tudi pozitivno vlogo.

Morda bi čez nekaj let tudi pri nas za Dan državnosti napolnili parke in se razposajeno veselili rojstnega dne svoje države!

Viktor Vaupot

Sosedovo pismo

Zaključne ocene na hrvaškem ne bodo več pogoj za vpis na fakulteto

Letošnji sprejemni izpiti na zagrebško filozofsko fakulteto so pokazali, da odlične ocene v srednji šoli niso pravi pokazatelj znanja bodočih študentov. Med desetimi odstotki kandidatov, ki so uspešno rešili teste in bili sprejeti na študij, niso zgolj odličnjaki, kot so mnogi pričakovali. Tako so odgovorni na fakulteti predlagali, da v naslednjem študijskem letu ocene iz srednje šole ne bodo več eden od pogojev za vpis na fakulteto, saj očitno za kriteriji zanje na vseh šolah niso enaki. To so pokazali tudi letošnji vpisni testi, kjer je bilo veliko vprašanj splošnih, tudi takih iz vsakdanjega življenja. Za mnoge dijake je predstavljalo problem vprašanje, kdo je Stipe Božić. Malo dijakov je namreč poznalo tega znanega hrvaškega alpinista in himalajca, ki je med drugim stopil tudi na najvišji vrh sveta.

Če bo sprejet predlog vodstva fakultete, bodo mnogi dijaki, ki sicer v srednjih šolah niso imeli najvišjih ocen, dobili priložnost pokazati svoje znanje na sprejemnih izpiti.

Odprli so prvo ambulanto za ptice

V okviru Veterinarske fakultete v Zagrebu so nedavno odprli prvo specializirano veterinarsko ambulanto za ptice. To je prva taka ambulanta na hrvaškem, kjer je bila potreba po njej velika že nekaj let. Ptiči so namreč pogosti hišni ljubljenci, v ambulanti pa bo delalo večje število mladih veterinarjev.

Zdaj se govori o ustanovitvi še ene specializirane ambulante, veterinarske ambulante za plazilce, ki jih je v hrvaških domovih tudi vse več.

V Bolu na Braču več kot 1300 praznih postelj

V znanem hrvaškem turističnem biseru, v Bolu na otoku Braču, se otepajo z velikim problemom. V konici turistične sezone imajo praznih preko 1300 ležišč. Analiza Turistične skupnosti Bol sicer pravi, da gre ta manjko na račun povečanja števila ležišč v letošnji sezoni, vendar število gostov na tem območju to demantira. Trenutno je v tamkajšnjih hotelih in zasebnih sobah ter apartmajih 1643 gostov, med katerimi prednjačijo Avstrijci in Nemci. Drugi po številu

so slovenski gostje, sledijo pa jim Čehi. Hrvaških gostov je le za vzorec.

Turistični delavci na Bolu so sicer precej izboljšali izven penzijsko ponudbo, obisk pa je slab. Turisti, med katerimi je največ mladih, svoje gurmanske potrebe zadovoljijo v bližnjih supermarketih, »pravil« gostov, ljubiteljev dalmatinske kuhinje pa ni več. Domačini menijo, da so jih odgnali številni kafiči in diskoteke, ki delajo pozno v noč, tako da miru za »prave« goste ni več.

Pogovori do 70% dražji kot v Sloveniji

Hrvaška ima samo dva mobilna operaterja, HTmobile in VIPnet. Konkurenca je prešibka, zato hrvaški državljani plačujejo tudi do 70% dražje storitve mobilne telefonije kot sosednji slovenski.

Po podatkih Sveta za telekomunikacije hrvaški uporabniki mobilne telefonije plačujejo naročnino pri VIPnetu v višini 303 kun, pri HTmobilu 235 kun, slovenski pa pri Simobilu 92, pri Vegi pa 77 kun. Tudi cene pogovorov so v Sloveniji precej nižje kot na hrvaškem, enako pa je tudi v fiksnih telefoniji.

Z uvedbo tretjega operaterja mobilne telefonije naj bi se tudi na hrvaškem cene teh storitev znižale.

Grehard Babič

Iverko bi morali zapreti!

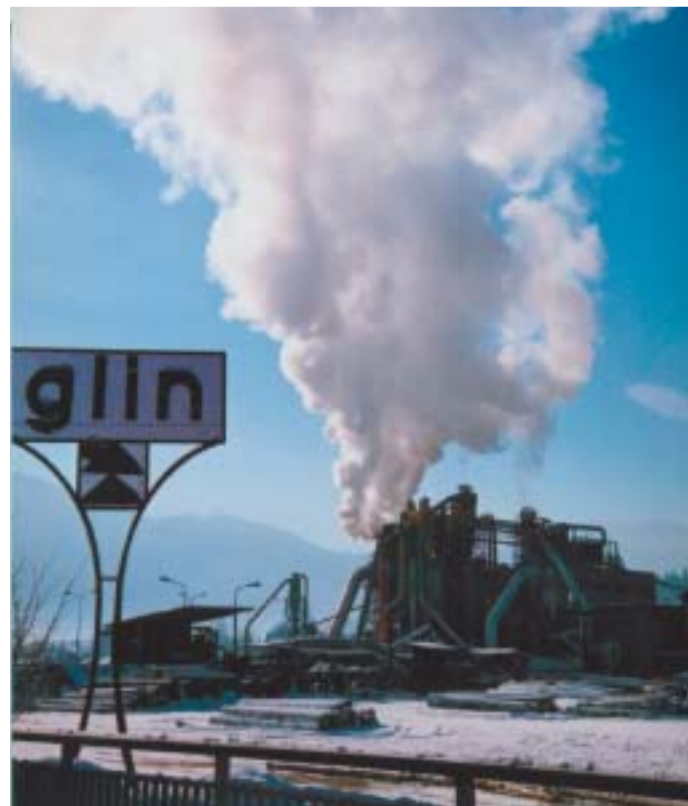
Iverko, tovarno ki že vrsto let resno onesnažuje Nazarje, bi morali zapreti, ali pa resno sanirati! Tako so odločeni Nazarčani. Žal že vrsto let zaman opozarjajo na nevarne razmere glede onesnaževanja zraka. Iverka, ki je v lasti TIP Brest Cerknica in Istrabenza, porablja za toplotno energijo različna kuriva. Pretežno lesne odpadke. Pri proizvodnji pa izhajajo poleg dimnih plinov od kurjenja lesnih odpadkov tudi prašne emisije in plini iz odvodnih sušilnikov tovarne.

Meritve priznane in za takšno opravilo registrirane institucije, govorijo v prid podjetju, saj so izmerjeni parametri pod dovoljenimi koncentracijami oz. v mejah možnega odstopanja. Toda dejstvo je, da perilo, ki se suši na prostem, ne pozna zakonskih norm, zato vseeno postane rumeno in posuto z lesnim prahom. V nos pa krajane sili oster vonj po izgorelih lepilih, žveplu in drugih izpuhkih.

Svet Občine Nazarje je zato v imenu krajanov zahteval od lastnikov in vodstva tovarne konkretne

ukrepe ali pa ustavitve proizvodnje! Tokrat, kot je bilo slišati iz razprave, so bili politiki brez fig v žepih, trdno odločeni, da prisluhnejo ljudem, ki bivajo v tem industrijskem središču Zgornje Savinjske doline. In so njihovi volivci.

J.M.

OBČINSKI SVET MESTNE OBČINE SLOVENJ GRADEC

Komisija za odlikovanja, nagrade in
priznanja

«Na podlagi 13. člena Odloka o občinskih priznanjih (Ur. l. RS, št. 7/91 in št. 25/91), Komisija za odlikovanja, nagrade in priznanja pri Občinskem svetu Mestne občine Slovenj Gradec objavlja

Javni razpis za leto 2003

za podelitev:

1. NAZIVA ČASTNEGA OBČANA MESTNE OBČINE SLOVENJ GRADEC
2. NAGRADE MESTNE OBČINE SLOVENJ GRADEC
3. PLAKET MESTNE OBČINE SLOVENJ GRADEC

NAZIV ČASTNI OBČAN podeljuje Občinski svet Mestne občine Slovenj Gradec posameznikom, ki imajo posebne zasluge pri razvoju občine, utrjevanju miru in svetu in za izredne dosežke na kateremkoli področju človeške ustvarjalnosti.

NAGRADO MESTNE OBČINE SLOVENJ GRADEC podeljuje Občinski svet Mestne občine Slovenj Gradec občanom, pravnim in civilnopravnim osebam, za velike dosežke pri razvoju Mestne občine Slovenj Gradec, za večletno delo in rezultate na kateremkoli področju družbenega življenja (razen za področja, za katera se podeli druga nagrada), s katerim se posameznik ali organizacija posebno izkaže in s tem doseže velike zasluge in koristi za občino.

PLAKETO MESTNE OBČINE SLOVENJ GRADEC podeljuje Občinski svet Mestne občine Slovenj Gradec kot priznanje za pomembne uspehe pri razvoju Mestne občine Slovenj Gradec, na kateremkoli področju družbenega življenja, ki jo lahko prejme občan, pravna in civilnopravna oseba.

Kandidate za razpisana občinska priznanja lahko predlagajo v obliki pobude občani, podjetja, zavodi in vse druge oblike organizacij in združenj v občini.

Občinski svet Mestne občine Slovenj Gradec podeli v posameznem letu eno nagrado Mestne občine Slovenj Gradec in največ šest plaket Mestne občine Slovenj Gradec.

Podane pobude za podelitev priznanj Mestne občine Slovenj Gradec morajo biti pisne in poleg podatkov o kandidatih vsebovati izčrpno obrazložitev ter utemeljitev pobude, po možnosti z ustrežno dokumentacijo.

Pobude je potrebno poslati najkasneje do petka, 8. avgusta 2003 na naslov:

Mestna občina Slovenj Gradec, Šolska ulica 5, 2380 Slovenj Gradec, s pripisom "Komisija za odlikovanja, nagrade in priznanja pri Občinskem svetu Mestne občine Slovenj Gradec."

PRESEDNICA KOMISIJE:
Stanka TAMŠE, l.r.

Šmartno ob Paki

Sto let gasilske tradicije

V soboto zvečer je bila v gasilskem domu v Šmartnem ob Paki slavnostna prireditev PGD Šmartno ob Paki ob 100-letnici delovanja. Številnim članom so podelili priznanja in plakete za zvesto sodelovanje, zahvale pa tudi drugim, podjetjem in ustanovam ter Občini Šmartno ob Paki. Ob tej priložnosti so predstavili »Zlato« brošuro, kroniko »100 let gasilstva pod goro Oljko«, kroniko delovanja društva v minulih sto letih.

V nedeljo popoldne pa se je v Šmartnem ob Paki v čast jubileju in prazniku vila dolga kolona, slavnostna povorka uniformiranih gasilskih enot in gasilske tehnike s področja Gasilske

Ob slovesni seji PGD Šmartno ob Paki so podelili priznanja ...

zveze Velenje ter drugih okoliških društev in poklicnih gasilskih enot. Po nagovorih predstavnikov društva, Gasilske zveze Velenje,

Občine Šmartno ob Paki, so praznovanje nadaljevali praznično, s klasično »gasilsko veselico« (več o praznovanju prihodnjič).

J.M.

Kronika PGD Šmartno ob Paki ob stoletnici delovanja

Na vrsti je Slovenj Gradec

Etente Florale je združene za ocenjevanje urejenosti evropskih mest in vasi s sedežem v Bruslju. Slovenj Gradec je obiskala 1. 7. 2003. V združenju je vključeno 12 držav, med njimi tudi Slovenija. V Sloveniji so letos ocenjevali Slovenj Gradec kot mesto in Zreče kot vas, zaključna prireditev za udeležence bo septembra v Sloveniji, v Slovenskih Konjicah.

Mednarodna komisija – sodniki so bili iz 11 držav: Anglije, Irske, Belgije, Nizozemske, Francije, Švice, Nemčije, Avstrije, Madžarske, Češke in Hrvaške.

Člani Slovenjgraške delegacije: Zanoškar, Stojanovič, Klančnik, Bošnik, Pušnik, Rotovnikova, Lahova, Pečko.

Splošna ocena je pozitivna, vse, kar so si ogledali, je bilo ocenjeno pozitivno. Ocenjevali so sožitja med kulturo, ki je prisotna povsod. V predstavitvi mesta so ugotovili, da imamo:

- imamo projekte in načrte, ki vključujejo zelenjane,
- imamo shemo ravnanja z odpadnimi vodami;
- imamo pitno vodo, kar je še posebej pomembno,

– skrbimo za čisti zrak, tudi za projekte kot je planifikacija.

Zaradi tega so med ogledom izrazili zelo pozitivno mnenje o mestu. Posebno skrb je potrebno posvetiti pokrajini okolici mesta – veliko pozornost posvetiti načrtovanju in oblikovanju zgradb (hiš). Višje oziroma

dalje od mesta se gradi hiša, pri tem je potrebno bolj paziti. Obstaja velika nevarnost, da bodo vasi izgubile svojo identiteto.

Vsa ta vprašanja in problemi so le prednosti. Pomembno je naslednje: Slovenj Gradec je zelo lepo mesto, je ubesedena domišljija in zato mu moramo nuditi naj-

boljše. Vse, kar je manj kot najboljše, ni zadosti dobro za mesto, kot je Slovenj Gradec. Nuditi mestu najboljše rešitve in pogoje pa je odgovornost nas vseh.

Stanko Hovnik

Amaterji na Gradu

V Velenjskem gradu je bila v četrtek 17. julija otvoritev razstave del, ki so prišla v finale zlate palete na področju sodobne likovne ustvarjalnosti. 29 slikarskih del je zasijalo na stenah ob spremni besedi in igranih odlomkih mladega talenta.

Zlata paleta je izbor, ki zajema vsa področja likovnega ustvarjanja. Projekt poteka v okviru Zveze likovnih društev Slovenije. Izbor je razdeljen na področja, ki predstavljajo grafiko in risbo, kiparstvo, slikarstvo na področju naravne in kulturne

dediščine ter sodobno likovno ustvarjalnost.

V Velenje je 11 društev prineslo 105 del 75-ih avtorjev. Od tega je bilo izbranih 29 del. Podeljenih je bilo 8 certifikatov in ena zlata paleta. Na otvoritvi razstave so bile sodelujočim podeljene zahvale in priznanja, certifikati in zlata paleta, ki še ostaja skrivnost, pa bodo izročeni na zaključni prireditvi konec leta v Trbovljah.

Vsi, ki vas privlači likovno ustvarjanje si razstavo lahko ogledate v čudovitem ozračju med grajskimi stenami. Dela

bodo na ogled do konca julija, vrata pa so odprta vsak dan, razen ponedeljkov, od 9 do 17 ure. Veliko kulturnih užitkov.

Slavica Tesovnik

Videli, slišali!

Nikjer v Afriki

(Nirgendwo in Afrika)

Drama, 141 min; Nemčija, 2001

Režija in scenarij: Caroline Link

Igrajo: Juliane Köhler, Regine Zimmermann, Merab Ninidze, Karoline Eckertz, Matthias Habich

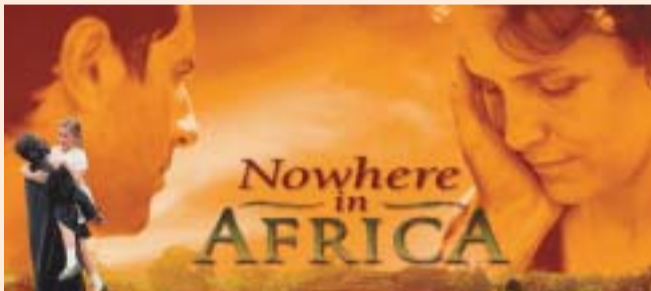
Glasba: Niki Reiser

Afrika je povsod ...

Prvi pogled. Afrika v očeh Evropejcev, za spremembo Židov. Savanska pokrajina Vzhodne Afrike in zgodba mlade družine, ki jo življenje premetava ter preizkuša na trpek način. Čeprav daleč od holokavsta druge svetovne vojne so družinske preizkušnje lahko usodnejše in pomembnejše kot vojna sama. Drugačen film o holokavstu v oddaljeni Afriki, pa vendar nič pretresljivo novega po množici filmov o »naši« Afriki, in Židih na 1001 in en način. Je prav beg v Afriko rešitev in sreča ali je le tragedija za odtujeno mlado družino? Afriško barvna in rasno belo-črna kulisa je simbolika pogleda na svet.

Drugi pogled. Židje v očeh Angležev, Afričanov, nacistov in nenazadnje Židov samih. Židje v očeh Židov, ki so samo to, kar so ljudje, ki bežijo pred holokavstom. In slednjič, Židje v očeh Afričanov, na eni strani ponižnih, ustrežljivih in hlapčevskih, na drugi strani neukrotljivih, samosvojih.

Nikjer v Afriki je lep film, pa vendar ne kaj dosti več. Film, ki si je prislužil tujejezičnega oskarja spet na račun židovstva in vojne, pa vendar film, kjer nemški Židje vendar (končno) govorijo nemško. Kjer je židovstvo reducirano le na begunstvo in ne na nacionalno katastrofo. Kjer so Židje samo Židje in nič več, njihova vera ali religija jih zanima ravno toliko kot nacionalna vera druge Evropejce in v isti meri spoznajo nevarnost nacizma ter se zavedajo pripadnosti nacionalni skupnosti. In potem, kar naenkrat

te skupnosti z izselitvijo ni več. V Afriki so bolj begunci kot Židje, bolj Nemci, pripadniki zavojevalcev kot Židje, ostanejo jim samo še družinske frustracije, problemi, ki zadevajo družino kot osnovno celico skupnosti.

V filmu igralsko blestijo otroci in Afričani, naturščiki torej, tisti, ki jim ni treba igrati začudenja nad svetom. Svet, kultura, film, filmska produkcija je za njih nekaj enkratnega, kot je enkratno prijateljstvo, bolečina ob izgubi sočloveka, ljubezen, domoljubje in še kaj.

M. Z.

Ocena: Ne prezrite predstave! (minus štiri)

Svež veter v poletni sopari

V četrtek, 19. julija, odprta kiparska razstava mladega ustvarjalca Boštjana Temnikarja v Vidovi cerkvi, kulturnem hramu Dravograda, bo sprejemala obiskovalce do 25. tega meseca. Razstavljeni dela so izdelana predvsem iz gline, mavca, kamna in lesa. Prevladujejo portreti, ki govorijo o človekovem značaju, in obiskovalec jih ne more le bežno preleteti s pogledom. Umetnika zanimajo tudi deli telesa: roke, ženske prsi in torzo, posebnost se zdi plastika, ki prikazuje harmoniko med igranjem na njo v obliki dveh mehov. Ta skulptura ponazarja muzikanta veseljaka, pravi avtor, kot je bil tudi njegov oče. Tudi razstavo je posvetil očetu. Sicer pa so umetnika predstavili kot iz-

redno dejavnega mladeniča, absolventa arhitekture in študenta likovne akademije, pesnika, športnega plezalca in še kaj. Sam je na otvoritvi nakažal, da se približuje idealu, ko bo lahko zagotavljal eksistenco z delom, ki ga rad in dobro opravlja, kar želi tudi drugim. Prisotne predstavnike oblasti, občin Dravograda in Slovenj Gradca, od koder prihaja, je spomnil na povezovalno vlogo kulturnikov, ki potrebujejo prosta krila. O vlogi umetnosti pa je županja Marjana Cigala v nagovoru občinstvu med drugim dejala, da umetnost pomaga ljudem izražati čustva in daje življenju, v katerem se vse bolj pehamo za uporabnimi dobrinami, vrednost. Misli obeh je v praksi s čudovitim igranjem na aku-

stično kitaro potrdil glasbeni gost iz Globasnice, mag. Janez Gregorič.

Pobudniki in soorganizatorji tega dogodka so bili poleg Kluba koroških študentov in občine člani Mladinskega centra dravogradske občine,

ki so ga ustanovili lani, da bi družabno življenje v občini dopolnili s programom, ki ustreza mladim.

Samo Šavc

Boštjan Temnikar ob plastiki v kateri je upodobil harmoniko.

Nova zloženska za obiskovalce Šmartnega pri Slovenj Gradcu

Ob tridnevnih prireditvah »Pozdrav poletju« v Šmartnem pri Slovenj Gradcu je Turistično olepševalno društvo Šmartno izdalo zloženko s predstavitvijo kraja, kar so si želeli že od ustanovitve društva. Zloženska prikazuje naravne lepote Šmartnega pri Slovenj Gradcu z okolico, zgodovinske in kulturne znamenitosti.

Predsednica Turističnega olepševalnega društva Šmartno JOŽICA ŠKORJANC je povedala, da je to prva tovrstna publikacija, ki predstavlja njihov domači kraj. Med vsebino je poudarila: »Najlepša naravna lepota je ta, da kraj leži v najširšem predelu Mislinjske doline, čudovito gozdno območje je Mislinjska Dobrava Naravni spomenik je Štiblerjeva lipa, stara 250 let, mimo katere vodita gozdna učna pot in etnološka pot imenovana Po poti domačih obrti.«

Ponosni so na dva spomenika mednarodnega pomena. To sta cerkev sv. Jurija na Legnu iz 9.-10. stoletja z razkritimi slo-

vanskimi zgodnjekrščanskimi in novoveškimi grobovi in Marošekov kozolec v Turški vasi, ki je edinstven primer v slovenskem in evropskem prostoru, saj v tlorisu tvori obliko grškega križa. O starosti Šmartnega govori tudi cerkev sv. Martina, cerkev Marije Vnebovzete na Homcu pa je najbolj obiskana romarska pot v Mislinjski dolini. Najstarejše stavbe v vasi so: mežnarinja, župnišče in slikovita Brezovnikova hiša z gostilno, ki ima neprekinjeno obrtno dovoljenje iz davnega 14. stoletja.

Kraj želijo tudi turistično predstaviti javnosti. »Na našem območju so tri turistične kmetije s prenočitvenimi zmogljivostmi in lastnim turističnim programom. Vse bolj pomembno postaja letališče v Mislinjski Dobravi, ki ima tudi površine, namenjene za igranje tenisa in za konjeništvu.

Zaživelo je kolesarstvo, pohodništvo, mimo Šmartna vodi evropska pešpot.«

To je le nekaj zanimivosti omenjenih v novi zloženci.

Cerkev sv. Jurija na Legnu)

Na zadnji strani je natisnjen tudi seznam prireditev v kraju in okolici, od katerih je večina postala že tradicionalnih.

Na prvi strani bralca obveščajo, da Šmartno pri Slovenj Gradcu z okolico spada h Koroški, kar je aktualno ob razgovorih o določitvi območja Koroške regije. Dejstva in argumenti, zakaj se domačini vendarle počutijo Korošce, so

zapisani tudi v knjigi Koroška krajina, ki jo je izdal Svet koroških občin (občine Črna na Koroškem, Dravograd, Mežica, Mislinja, Muta, Podvelka, Prevalje, Radlje ob Dravi, Ravne na Koroškem, Ribnica na Pohorju, Vuzenica in Mestna občina Slovenj Gradec).

Ajda Prislan

Romantični zvoki

Slovenj Gradec, petek, 18. julij - Koncert, ki so ga organizatorji: Društvo Hugo Wolf Slovenj Gradec, Koroški pokrajinski muzej Slovenj Gradec, Koroška galerija likovnih umetnosti Slovenj Gradec in Musikalische Akademie Fur Gesang, Dichtung und Tonkunst St. Paul poimenovali Wolf in Berlioz, Ognjena jezdecia poezije, je na petkov večer v slovenjegradske galerije likovnih umetnosti privabil zavidanja vredno število ljubiteljev komornega muziciranja, nekaj tudi iz sosednje države.

Hugo Wolf, kakršnega še nismo imeli priložnost slišati, je bil izjemen uvod v ta, skoraj dvourni umetniški dogodek. Somogyi kvartet iz

Budimpešte je mehko, zavzeto in doživeto poustvaril Wolfovo Italijansko serenado in Intermezzo v Es-duru.

Priredbe za violončelo in klavir, v Slovenj Gradcu rojenega Huga Wolfa, so bile drugi vrhunec večera. Violončelist Robert Nagy, član Dunajske državne opere, je ob spremljavi Francoisa Weigela ognjevito, globoko in tehnično popolno odigral Wolfove Pesem čuvaja gradu Wartburg, Kraljevo kronanje in Biterolf.

Berlioz je v srednjem delu koncerta nekoliko umiril atmosfero med poslušalci, zato pa jo je po odmoru do viška pripeljal Godalni kvintet v C-duru Franza Schuberta, skoraj uro trajajoče delo, ki so ga vrhunsko izvedli člani

kvarteta Somogyi in Robert Nagy.

Vrhunski glasbeni dogodek, kakršnih v Slovenj Gradcu ni ravno veliko, je vendarle imel vsaj eno pomanjkljivost. Zgodil se je v promocijskem vakuumu,

ki je že nekaj časa značilnost dogajanja v tem mestu. Vzorec, kako se tem rečem streže, lahko najdemo tik za mejo.

Janik

Človek kot tržno blago

S potovanjem skozi čas trčimo ob poklice, ki jih danes ne poznamo več. Tehnološki napredek nam je prinesel spremembe. Tudi v tej smeri. Nastajajo novi poklici, ki zahtevajo drugačna znanja. Naši dedje bi se čudili, kaj vse zmoremo, če bi imeli možnost pokukati v naš čas.

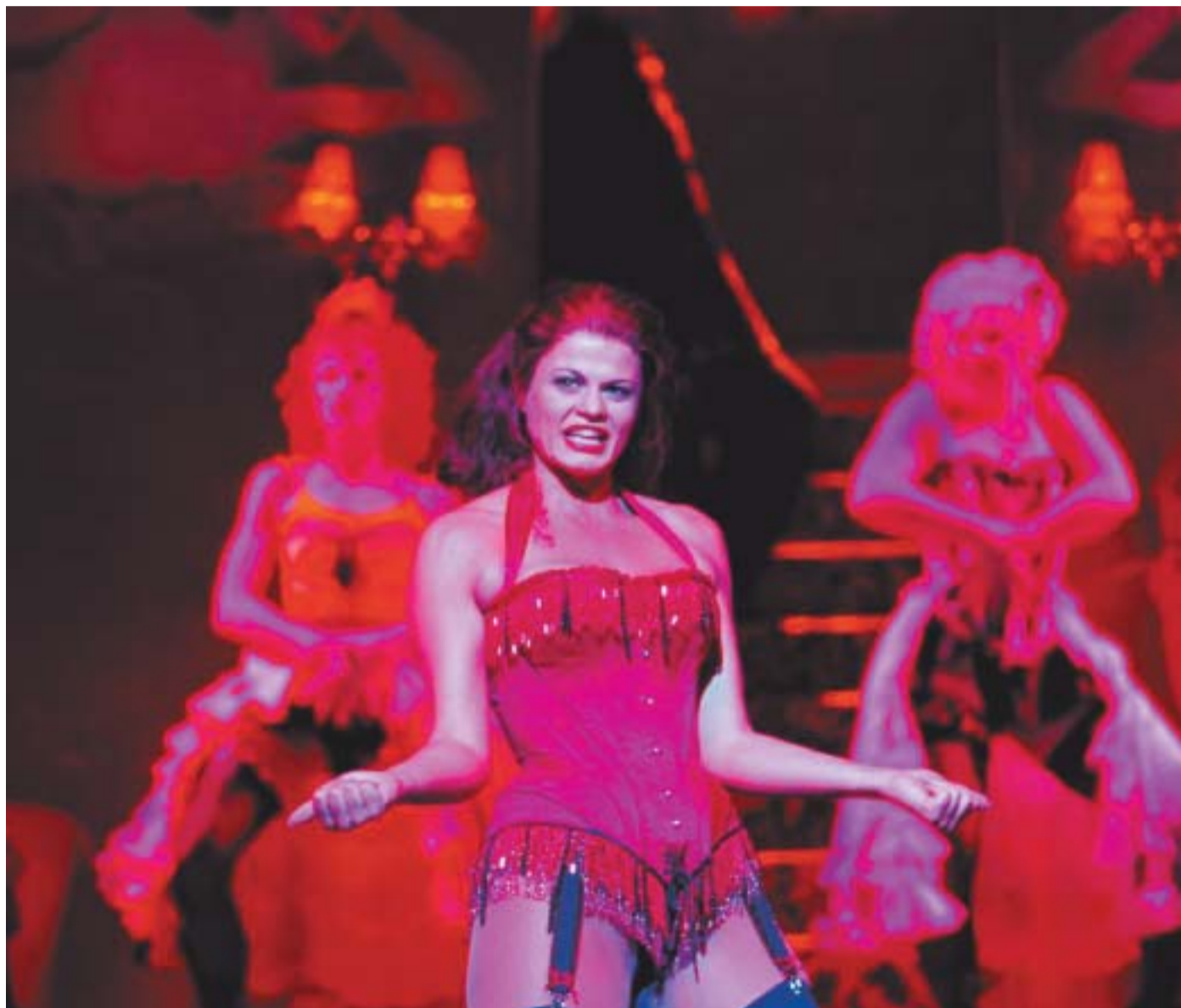
plačan. Že ob podpisu pogodbe se zaveda, da izroča svoje telo in življenje vojaški sili. Kaj se bo od tistega trenutka dalje dogajalo z njegovim, na nek način prodanim telesom, ve samo vojaški vrh.

Vsi se na nek način prodajamo. Tudi znanje in ročne spretnosti so del človeškega

Toda pri nas se v tem trenutku polemizira samo glede prostitucije. Nekaterim se zdi na takšen način zaslužen tolar moralno umazan. Spet drugi zagovarjajo svobodo človeka. Vsak ima pravico odločitve, na kakšen način si bo zagotovil existenco. Država pa ima dolžnost izvajati prisilo tako,

Tam, kjer je povpraševanje, je tudi ponudba. Brez smisla je kaznovanje tega pojava, ker ga kazni niso odpravile niti v tisočletjih. Bolj pametno ga je spraviti v okvire zakona in vzpostaviti nadzor. Tako nad uporabniki kot nad ponudniki.

Kdo, kdaj, kje in kako bo

Nekatera dela pa ostajajo ista in potrebna, ne glede na stoletja, ki bežijo mimo. Spreminjajo se samo nazivi ljudi, ki ta dela opravljajo. Na primer včasih so bile služkinje, danes so gospodinjske pomočnice. Ali pa so bili kovači, danes so, z veliko boljšim tehnološkim procesom, oblikovalci kovin.

Med najstarejše poklice sodi tudi prodaja lastnega telesa. Takšna in drugačna. Pri tem večina pomisli na prostitucijo. Toda telesa prodajamo tudi drugače. Za primer vzemimo poklicnega vojaka. Njegova naloga je boj za življenje ali smrt. Za takšno delo je seveda

ustroja. Delovna sila na trgu ponuja svoje telo. Roke, noge, možgane. To se nikomur ne zdi sporno. Težava se pojavi šele takrat, ko nekdo ponudi del telesa, ki je namenjen razmnoževanju in zabavi.

Tudi teza o izkoriščanju človeka po človeku v tem primeru ne drži popolnoma. To vsi počnemo! V trgovinah izkoriščamo prijaznost in fizično moč trgovk. V šolah izkoriščamo znanja učiteljev. V proizvodnjah izkoriščamo ročne spretnosti zaposlenih. Seveda ne vsi in ne vsi enako! Obstajajo izjeme, kot na vseh ravneh življenja.

da vsi državljani spoštujejo napisane zakone. Tam, kjer zakonov ni, vlada anarhija.

Značilnost vseh teh, ki polemizirajo okoli tega problema, je ozko usmerjena. Denar! Zagovorniki zakona bi s tem zakonom dobili vpogled v finančno stanje prostitucije. Nasprotniki trdijo, da je njihov predlog odraz nemoralnosti družbe in da se bosta še povečala nasilje ter izkoriščanje, ki spremlja ta pojav.

Obnašamo se kot noj, ki v stiski zakoplje glavo v pesek. Pozablja pa, da mu telo nezaščiteno štrli iz povprečja. Tudi pri nas se ljubezen prodaja!

koristil prostitucijo, ne bo več problem državljanov, ampak zakonov, ki bodo dovoljevali ali omejevali. Tisti, ki nasprotujejo prostituciji, je pač ne bodo uporabljali. Tudi brezplačno zadovoljevanje teh potreb je možno! Tiste pa, ki jim je prostitucija vir preživetja, bo pod svoje okrilje vzela država. Z vsemi obveznostmi vred! Navkljub vsemu polemiziraju pa bo tako, kot že stoletja, še vedno obstajal črni trg!

Milojka Mohor

Obvarujte otroško kožo pred opeklinami

Opozorila na nevarnosti sonca, če se mu preveč in nezaščiten izpostavimo, srečujemo povsod. Še posebej nas opozarjajo na opekline otroške kože. Rezultati nove raziskave kažejo, da lahko že kratek čas, ki ga otroci nezaščiten preživijo na močnem soncu, poveča tveganje za nastanek kožnega raka. Znanstveniki univerze v New Yor-

ku opozarjajo, da prav vsaka sončna opekline predstavlja tveganje za nastanek kožnega raka. Vsaka opekline pred osemnajstim letom, pa tveganje dramatično povečuje. Otroci so izpostavljeni dodatnemu tveganju tudi zato, ker je njihov imunski sistem še nerazvit, posledica je, da se organizem ni sposoben pravočasno odzvati in vsaj

delno popraviti poškodbe celic, ki jih povzročijo sončni žarki. Ameriški znanstveniki ocenjujejo, da je vzrok za dve tretjini melanomov (najtežja oblika raka) čezmerno izpostavljanje soncu in da se 80 % vseh izpostavljanj zgodi prav v otroštvu. Zato stroka opozarja, da je potrebno otroke redno ščititi z zaščitnimi kremami, z zaščitnim fak-

torjem najmanj 15. Sredstvo je potrebno nanesti v zadostni količini po vsej površini kože in najmanj pol ure pred odhodom na sonce. Otroke je potrebno še dodatno zaščititi s klobuki, majicami in sončnimi očali.

Andreja P. M.

ČAJANKA

Ljubosumje

Ljubosumje ponavadi ne prinese nič dobrega. Prav vsi smo bili že kdaj ljubosumni, pa če to priznamo ali ne. Res je, da so eni bolj, drugi manj, eni pokažejo, drugi ne, vendar vsakogar je zaradi ljubosumja že kdaj stisnilo pri srcu.

Poznam par, oba sta moja prijatelja, ki sta vedno zatrjevala, da nista ljubosumna, da je bila moja prejšnja zveza naravnost smešna itd. Bila sem tiho in sem si mislila, da morata še malo počakati. Imela sem prav. Zdaj, ko ju opazujem, in sem tudi sama priča kakšnemu prepiru, pa se samo nasmehnem. Kot bi prepire z mojim bivšim kopirali v njuno zvezo, le da onadva stvari kasneje bolje rešujeta.

Ljubosumje lahko resno ogroža zvezo med dvema, ki se imata rada. Mogoče že preveč rada. Saj ne rečem, tudi sama sem ljubosumna in še vedno menim, da je ljubosumje v pravi meri tudi zdravo. Če imaš nekoga rad, potem ti ne more biti čisto vseeno zanj, moraš se včasih zbat, da bi ga izgubil. Ko pa ljubosumje zaznamuje zvezo, je bolje oditi. Poznam primer, ko je fant svoje dekle tako omejeval, da moške še pogledati ni smela, kaj šele, da bi se z njimi pogovarjala. V imeniku prenosnega telefona je lahko imela le številke predstavnic ženskega spola, moška predstavnika sta bila le oče in brat. Vsakokrat je preveril, če je prejela sporočilo od kakšnega fanta in celo, če je telefon posodila prijateljici, mu je morala natančno povedati, kateri prijateljici ga je posodila in koga je prijateljica klicala. Da slučajno ne bi bil vmes kakšen fant. Večkrat jo je poklical na domači telefon, da je preveril, če je res doma in ne kje drugje oziroma pri kom drugem. Nikoli je ni prej poklical, preden je prišel k njej, vedno jo je presenetil, ker je mislil, da jo bo s kom zasačil. Drugih moških ni smela niti pogledati. Sliši se res neverjetno, vendar to ni edini takšen par, ki ga poznam. V takšnih zvezah je zaupanje res na minimumu, lahko bi rekla, da že v minusu, takšna zveza pa seveda nima prihodnosti.

Prebrala sem knjigo o ljubosumju, ki je opisovala prav takšno zvezo, kot jo je imel par, ki sem ga opisala sama. Posledica ljubosumja je bil seveda razpad zveze. Zapisano je blo, fda je ženska samo dajala ljubezen, prejela pa je ni ravno veliko. Prišlo je tako daleč, da ženska bila več zmožna samo dajati in je odšla. Ravno tako se je končalo tudi v primeru para, ki sem ga opisala.

Ljubosumje lahko v teh skrajnih primerih preraste tudi v posesivnost, ko si eden partner lasti drugega. O tem sem nekje prebrala dobro misel, ki pravi: »Ne morete biti polovica nekoga drugega - sami ste že cel človek«. Tako si vas tudi ne more nekdo lastiti, saj sužnjelastništvo ni več v skladu z zakonom, prav tako smo v svobodni državi, kjer se lahko svobodno izražamo. Zato se nikar ne pustite ujeti v mreže ljubosumja, saj ta zasušnji srce in dušo. Kot sem že povedala, v majhnih količinah je ljubosumje celo zaželeno, ampak res v majhnih. Drugače pa naj vašo zvezo zaznamuje zaupanje, ki je tudi najpomembnejše in največ vredno.

Lp, Urshy

tiskarna SET

SET d.d., Vevška c. 52, 1260 Ljubljana,
tel.: 01/587 44 11, fax: 01/528 24 74,
e-mail: tiskarna.set@siol.net

● Hitrejši ● Boljši ● Kakovostnejši...

Uredba o ocenjevanju škode zaradi naravnih nesreč

Ljubljana - Vlada je na podlagi zakona o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami v uradnem listu 11. julija objavila uredbo o metodologiji za ocenjevanje škode, ki je začela veljati v soboto, 19. julija.

S to uredbo se določa metodologija za ugotavljanje, ocenjevanje in dokumentiranje škode in drugih posledic, ki jih povzročajo naravne in druge nesreče - potres, poplava, zemeljski ali snežni plaz, visok sneg, močan veter, žled, pozeba, suša, neurje, toča in industrijska nesreča. Pred uveljavitvijo te uredbe se je škoda zaradi pozebe, suše, in drugih nesreč, ki so letos prizadele slovensko kmetijstvo, ocenjevalo na podlagi področnih predpisov in sklepev vlade.

Skupen program centralne banke in vlade o vstopanju v evroobmočje

Ljubljana - Premier Anton Rop in guverner Banke Slovenije Mitja Gaspari sta se dogovorila, da bosta centralna banka in vlada do konca septembra pripravili skupen program vstopanja Slovenije v evroobmočje. Na srečanju sta razpravljala o programu vlade za učinkovit vstop v EU in pripravah na vstop Slovenije v evropski mehanizem menjalnih tečajev ERM 2. »Pripraviti je treba tudi tehnične aktivnosti, ki bodo omogočile, da bo vstop v ERM 2 nemoten in da bo Slovenija v začetku leta 2008 lahko prevzela skupno evropsko valuto, evro«, je opomnil Gaspari. »Po dosedanjih ocenah naj bi Slovenija v ERM 2 vstopila v začetku leta 2005, do majhnega zamika pa bo po vsej verjetnosti prišlo zaradi tehničnih razlogov. Pogajanja za vstop Slovenije v ERM 2 se bodo namreč začela šele po vstopu države v EU maja 2004, ta pa trajajo od sedem do deset mesecev«, je pojasnil guverner. Na srečanju sta premier in guverner preučila politike vlade in Banke Slovenije zlasti v luči vstopanja Slovenije v ERM 2 in evroobmočje. Po Ropovih besedah so pregledali tudi nekatere ukrepe in ocene tako vlade kot centralne banke in ugotovili, da je priprava skupnega programa možna. Centralna banka se bo s skupnim programom tudi zavezala, da bo vodila denarno politiko tako, da jo bo lahko s zahtevami programa uskladila do konca leta 2004. »Glede na to, da vlada sprejema proračuna, je izrednega pomena, da je večina predpostavk, ki so potrebne za to, med obema institucijama usklajena in da je v programu, ki ga je vlada pripravila, precej takih predlogov, da bo fiskalni sektor prevzel vlogo, ki jo bo denarna politika izgubljala s tem, ko bo Slovenija vstopila v ERM 2,« je še poudaril guverner.

Evropska komisija je objavila razpis Program malih projektov za leto 2003

Ljubljana - Delegacija Evropske komisije v Sloveniji je 19. julija objavila razpis za Program malih projektov za letošnje leto, ki jih bo podprla v okviru programa predpristopne pomoči Phare. Sredstva iz programa so namenjena neprofitnim pravnim osebam in organizacijam, kot so nevladne organizacije, javni sektor, lokalne oblasti in mednarodne (medvladne) organizacije. Rok za oddajo prijave je 30. september 2003.

KD Group ne bo prodala Slovenice in Adriatica – sesutje finančnega stebra?

Ljubljana - V skupini KD Group so se odločili, da ne bodo prodali svojih deležev v zavarovalnicah Slovenica in Adriatic. Prejšnji teden so zato končali vse aktivnosti, povezane s prodajo omenjenih zavarovalnic, s svojimi deleži pa nameravajo v naslednjih letih še bolj aktivno upravljati. Tako so se odločili, ker se prispele zavezujoče ponudbe za odkup oziroma pogoji, pod katerimi bi ponudniki kupili deleže zavarovalnic, niso skladali s pričakovanji lastnikov, pojasnjujejo v KD. Kot je znano, se je 7. julija letos iztekel podaljšani rok za oddajo zavezujočih ponudb za nakup 97-odstotnega deleža Slovenice, ki ima v lasti 51 odstotkov Zavarovalnice Adriatic, zavezujočo ponudbo pa naj bi po neuradnih informacijah oddala le Pozavarovalnica Sava. Ta je poleg avstrijskih zavarovalnih družb Uniqa in Grawe opravila skrbni pregled v obeh zavarovalnicah. V KD Group vse do odločitve, da začnejo s prodajo zavarovalnic, niso navajali podatkov o potencialnih ponudnikih. Po opravljenem skrbnem pregledu sta Uniqa in Grawe po poročanju avstrijske tiskovne agencije APA sporočili, da ne bosta dali zavezujoče ponudbe za nakup Slovenice in Adriatica. V obeh avstrijskih zavarovalnicah razlogov za svojo odločitev skladno z dogovorom niso razkrili.

Visoka inflacija v Sloveniji

Bruselj - Po podatkih evropskega statističnega urada Eurostat znaša slovenska junjska inflacija na letni ravni 6,2 odstotka in je tako druga najvišja med desetimi pristopnicami k Evropski uniji. Višjo inflacijo ima le Slovaška, kjer so se cene junija na letni ravni zvišale za 8,7 odstotka. Med države z najnižjo inflacijo se

uvrščajo Češka, kjer se cene junija v primerjavi z lanskim junijem niso spremenile, Estonija (0,4 odstotka), Poljska (0,6 odstotka) in Litva, kjer pa so v primerjavi z lanskim junijem zabeležili celo padec ravni cen, in sicer za 0,3 odstotka. Na Cipru in v Latviji so se cene v primerjavi z lanskim letom zvišale za 3,7 odstotka, Sloveniji in Slovaški pa se je s 4,4-odstotno inflacijsko stopnjo približala le Madžarska.

BDP na prebivalca v večini kandidatke za članstvo v EU pod 50 odstotki povprečja unije

Bruselj - Bruto domači proizvod (BDP) v večini izmed deseterice držav, ki se bodo predvidoma 1. maja pridružile Evropski uniji, ter v Romuniji, Bolgariji in Turčiji, ki so kandidatke za članstvo v povezavi, je še vedno pod 50 odstotki povprečja v sedanjih članicah unije, v nedavno objavljenem poročilu, ki ga je povzel bruseljski bilten o širitvi Uniting Europe, ugotavlja evropski statistični urad Eurostat. Izjema so le Slovenija, Ciper, Češka in Madžarska - ti beležijo raven BDP, ki je višja od 50 odstotkov povprečnega BDP v EU.

Evropska centralna banka napoveduje višjo gospodarsko rast

Bruselj - Juljsko redno mesečno poročilo Evropske centralne banke (ECB) za nedavno odločitev Sveta ECB, da ne bo spremenil ključne obrestne mere za evroobmočje - ta tako ostaja na ravni dveh odstotkov - navaja oceno, da je trenutna monetarna politika primerna za zagotavljanje srednjeročne cenovne stabilnosti evroobmočja. V celoti gledano naj bi se v drugi polovici letošnjega leta izboljšala gospodarska dejavnost v evroobmočju, spremljala pa jo bo nižja inflacija in s tem višji realni dohodek, še ugotavlja poročilo. ECB tudi pričakuje, da se bo inflacija ustalila pod ciljno vrednostjo 2 odstotkov, s tem naj bi se skladala tudi politika plač. Tudi drugi cenovni indikatorji, na primer indeksi cen industrijskih proizvodov pri proizvajalcih, to stanje le podpirajo. Gospodarska rast evroobmočja naj bi se še okrepila v letu 2004. Poleg nižje inflacije in večjega realnega dohodka pa ECB pričakuje tudi nizko raven obrestnih mer in oživitve tujega povpraševanja po blagu in storitvah iz evroobmočja. Ob tem pa nikakor ne gre pozabiti na možna tveganja, opozarja poročilo ECB. Medtem ko se je zaskrbljenost v zvezi z virusom sars že nekoliko umirila, pa ostaja tveganje glede kopičenja makroekonomskih neravnotežij zunaj območja držav članic evropske gospodarske in denarne unije (EMU).

Napovedi Banke za mednarodne poravnave

Basel - Svetovno gospodarstvo je bilo v drugi polovici lanskega in prvi polovici letošnjega leta predvsem v znamenju geopolitičnih negotovosti (zlasti vojne v Iraku), epidemije atipične pljučnice na Daljnem vzhodu in vse večje vloge LR Kitajske v mednarodnih ekonomskih odnosih, v nedavno izdanem Letnem poročilu (Annual Report) ugotavljajo makroekonomski izvedenci Banke za mednarodne poravnave (BIS) s sedežem v Baslu. Napovedujejo, da se bo rast globalnega BDP v drugi polovici tega leta okrepila, strah pred deflacijo pa je po njihovem prepričanju pretiran.

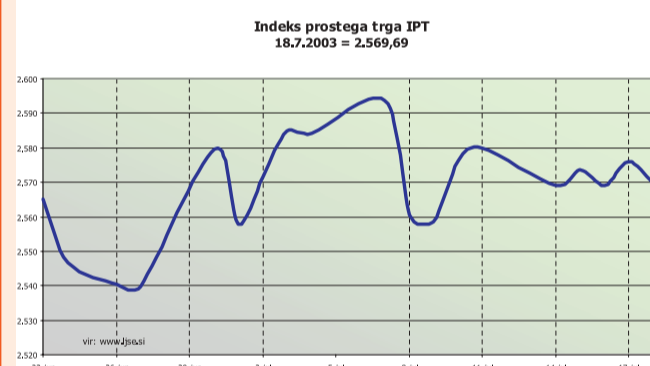
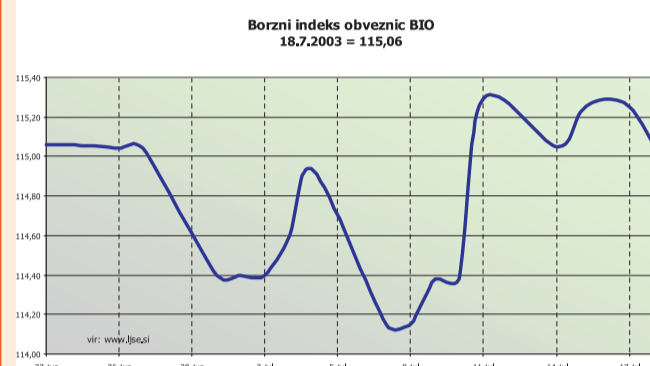
Uspešen konec tedna na newyorških borzah

New York - Po treh dneh padanja vrednosti so si v petek delnice na newyorških borzah malce opomogle, predvsem po zaslugi velikih korporacij Microsoft in McDonalds. Po mnenju analitikov so vlagatelji čakali na dobre novice iz velikih podjetij. Eno takih je sporočil računalniški gigant, ki je dvignil pričakovanja o zaslužkih v fiskalnem letu 2004. Večina vlagateljev pa po mnenju nekaterih analitikov pričakuje tudi, da se bo ameriška gospodarska rast v drugi polovici resnično pospešila, zato je morda sedaj pravi trenutek za nakup delnic.

Svetovni trg osebnih računalnikov v drugem četrtletju nad pričakovanji

Boston - Svetovni računalniški trg je v letošnjem drugem četrtletju po podatkih analitske hiše IDC zabeležil 33 milijonov prodanih osebnih računalnikov, kar je za 7,6 odstotka več kot v enakem obdobju lani in več od 4,1-odstotne rasti, ki so jo napovedali strokovnjaki IDC. Po podatkih analitske hiše Gartner Dataquest, ki pri analizi trga uporablja malce drugačne parametre, pa se je prodaja osebnih računalnikov v primerjalnem obdobju povečala celo za 10 odstotkov. S tem je računalniška industrija, ki v zadnjih letih ne beleži rožnatih razmer, zabeležila največjo četrtletno rast prodaje po letu 2000.

Izbrani slovenski borzni indeksi v preteklih štirih tednih

Indeks delnic pooblaščenih investicijskih družb – PIX

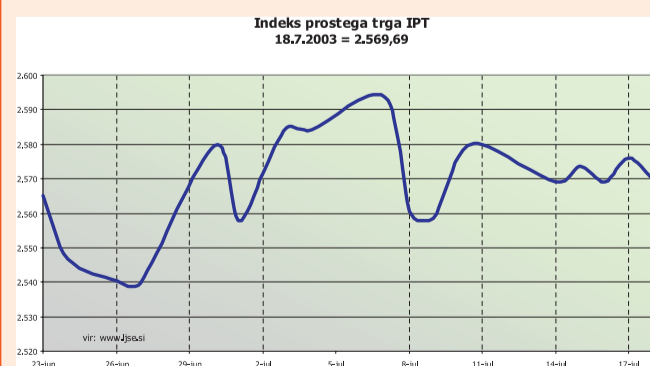
Indeks (pooblaščenih) investicijskih skladov prikazuje gibanja tečajev delnic PID-ov in ID-ov. V indeks je vključeno petnajst izdaj delnic investicijskih skladov, ki izpolnjujejo pogoje za uvrstitev v indeks. Indeks je ponderiran s celotno tržno kapitalizacijo delnic, izračunava pa se po enaki osnovni formuli kot indeks SBI 20.

Med kandidati za indeks PIX so vse družbe, ki so nastale v postopku privatizacije in so organizirane kot PID (konec februarja se je na prostem trgu Ljubljanske borze trgovalo z 29 takšnimi delnicami). Poleg tega pa v indeksu lahko sodelujejo tudi investicijske družbe, ki so se preoblikovale iz PID-ov, oziroma vsi ostali investicijski skladi, s katerimi se trguje na Ljubljanski borzi.

Kriteriji za izbiro delnic so enaki kot pri SBI 20:

- o Tržna kapitalizacija delnic v prostem obtoku
- o Povprečna absolutna dnevna vrednost prometa
- o Povprečno dnevno število poslov
- o Vrednostni obrat kapitalizacije

V prvem polletju letos:

SMALLFEST 03

V Šoštanj se vrača alternativa!

Koncertna sezona v Sloveniji je v polnem teku. Tako se je v petek, 18. julija in v soboto, 19. julija zgodil, zdaj že tradicionalni kulturni festival Smallfest 03. Letos je bil organizator festivala Zavod za kulturo Šoštanj, v sodelovanju z Mladinskim centrom Velenje. Festival je bil že tretjič in sicer z obsežnejšim programom in z več priložnostmi dogajanja. Smallfest se je kot koncert povsem posrečil, čeprav so imeli organizatorji nekaj preglavic z odrom, vendar je bila organizacija hitra in tekoča. Tudi tokrat je bila predstavljena bolj ali manj velenjska rock scena, z zvenečimi in nezvenečimi imeni. Petkov večer so pri šoštanjskem jezeru zaznamovali trdi in močni akordi, med katerimi so najbolj izstopali metalci Kaoz, ki ponovno dokazujejo, da so na področju tovrstne glasbe vodilni v Sloveniji. Tega pa ne bi mogli reči za Wasserdicht iz Ormoža, ki slovijo kot »edini pravi« hardcore bend pri nas. V soboto so nastopili kot drugi bend in razočarani množici postregli le z neusklajenim ropotanjem, ki bi ga lahko označili kot »pijani hardcore«. Vzdušje so k sreči popravili uigrani Res Nullius in »novopečeni« rokerji High

Voltage, ki so navdušeni publiki pokazali kvaliteten in zrel rock`n`roll.

Rahlec
foto: Jurij Vižintin

»Vagn gari!«

Čeprav je v Sloveniji znanih kar nekaj društev, ki vrsto let organizirajo srečanja in tekmovanja s staro gasilsko opremo, je bilo tekmovanje za Žunkovičev memorial v Šoštanju desetletja nekaj posebnega. Ker pa se vse spreminja, se je tudi to tekmovanje nekako izpelo, tradicija pa še vendarle ni ugasnila. Tako bodo v Šoštanju spet kmalu zapele tako stare kot nove gasilske pumpe.

Prvič pa so podobno srečanje in tekmovanje organizirali ob 105-letnici PGD Radmirje v Zgornji Savinjski dolini. V soboto, 12. julija, se je v Zgornji Savinjski dolini zbralo petnajst gasilskih desetini z zelo staro gasilsko tehniko, ročnimi in motornimi brizgalnami, konjsko vprego za gasilske vozove ter starimi gasilskimi oldtajmerji in mladimi člani. Na tekmovanju so sodelovale desetine

PGD Ljubno, Gornji Grad, Pobrežje, Šentilj pri Velenju, Paška vas, Šentjur ter najbolj oddaljena iz Šmarja - Sap pri Ivančni Gorici.

Najstarejši udeleženec, starosta 93-ih let, je prišel iz Šentjurga in aktivno sodeloval na »pumpanju«, zelo okreten pa je bil tudi ostareli Alojz Jeraj iz Pobrežij in z osmimi križi na hrbtu. Pomembno je bilo, da so imele desetine staro opremo z obveznimi

čeladami iz »francjožefovih« časov, stare ročne pumpe in motorne brizgalne, čim večjo poprečno starost desetine

in da so uspešno izvedle (dosegle najboljši čas) »napad na vagn«. To se je posrečilo vsem, tudi ženskim desetinom, med poveljevanjem pa ni manjkalo smeha, burke in dovtipov.

»Napad na vag'n, pa bog naj vam pomaga!«

Sodniška ekipa iz Gasilske zveze Zgornje Savinjske doline je po prikazanem, urejenosti, komandiranju, popitem pivu in seveda navdušenju številnih gasilskih

občudovalcev razvrstila tekmovalce in razdelila pokale. Odlični so bili zares vsi, nekoliko boljši Ljubenci s kar tremi ekipami in odlično gasilsko vprego, zares dobri so bili Gornjegrajci, blesteli pa so gasilci iz Šentjurga z najstarejšo, imenitno ohranjeno ročno pumpo iz leta 1876, po besedah gasilk pa so bili najlepši mladi gasilski »veterani« iz Kaple vasi pri Vranskem, ki so se v glavnem ozirali po »dečlah«.

Najzlahtnejši pokal je poklonil aktualni državnozbornski poslanec Mirko Zamerdušenju številnih gasilskih

podpornik in ob uspešnem zaključku tekmovanja dejal, da je v Zgornji Savinjski dolini »prvič« obsojen na »nič-kokič«. Torej se bo tradicija nadaljevala, saj je druženje gasilskih veteranov in mladih gasilk in gasilcev tudi korak k ohranjanju gasilske tehnike, kulture in narodovega izročila.

Jože Miklavc

Blanche Dubois

V soboto, 2. avgusta 2003 ob 21.00, se bo na terasi velenjskega bazena, zgodil akustični rock koncert. Nastopila bo štiričlanska ženska zasedba Blanche DuBois iz Australije.

Proti koncu devetdesetih je bila Nadija Begovich glavna pevka v avstralski folk-rock skupini The Kissing Tree. Tji se je pridružila Brooke Russell, žal pa se je skupina kmalu razšla. Sestri Nadija in Adriana Begovich sta tako za-

čeli ustvarjati kot duet, vendar se je Brooke kmalu vrnila in nastala je skupina Blanche DuBois. Trio je v začetku leta 2001 posnel demo s šestimi skladbami. Kko se jim je pridružila še tolkalistka Taryn Lush, so posnele neodvisen prvenec z naslovom »Raging Favourites«. Izšel je novembra 2002 v samozaložbi.

Njihov zvok je najbolje opisan kot sladki akusticizem s primesjo blagega rocka. Glasba, ki jo igrajo, vabi

k prepuščanju spominom, razmišljanju in navdihu. Sanjajo o tem, da bi svoje sanje spravile v realnost, igrale po celem svetu in skozi pesem delile svoje muhaste in sanjave zgodbe.

Zasedba: Nadija Begovich – vokal in besedila, Adriana Begovich – akustična kitara, klaviature in vokal, Brooke Russell – violinčelo in klasična kitara ter Taryn Lush – bobni in tolkala.

Pozdravljeni, oglašajo se Mlade frajle!

Po skoraj letu premora delovanja skupine Mlade frajle, se zopet oglašajo in so med nami. S prve roke zagotavljamo, da Mlade frajle niso »razpadle«, tako kot se je nekaj časa govorilo naokrog. Že skoraj eno leto bo od tega odkar delujemo v prenovljeni obliki. Mlade frajle sedaj sestavljajo tri članice. Prva, Tina Kumer, prihaja iz Latkove vasi pri Šempetru. Igra klaviature in bas kitaro ter poje. Druga je iz Laporja pri Poljčanah. Igra kitaro, saj ima končano nižjo glasbeno šolo za kitaro, ter poje. Tretja članica pa je Kornelija Žolger – Koni.

Igra harmoniko, bas kitaro ter poje. Koni je prevzela vodstvo skupine in ansambel rešila pred razpadom. Naj povemo, da vse tri članice obiskujejo solo petje v Studiu H, Trbovlje pri g. Bogu Hvala.

Po enem letu premora, so se Mlade frajle bolj zapirale v »garažo« in vadile ter se pripravile na nastope, ki jim sledijo. Sedaj so se odločile narediti novi album in prvo uradno spletno stran, ki si jo že lahko ogledate na www.mladefracjle.com in izveste več o skupini, kaj se z njo dogaja in kaj se še bo. Novi album bo predvidoma izšel

jeseni. Na albumu bo tudi nekaj novih sprememb in presenečenj. Načrtujejo snemanje novega videospota.

V skupino bi rade sprejele še eno članico, ki igra violino. Zato vabijo vsa dekleta, ki igrajo violino in jim je takšna zvrst glasbe všeč, da se jim oglašijo.

Poslušalci in bralci POPULISTA pa jim lahko pišejo na Mail: mladefracjle@hotmail.com in v veseljem vam bodo odgovorile na zastavljeno vprašanje.

Mi-šeK

TERMOIZOLACIJE
Jani KAVTIČNIK, s.p.

Mariborska c. 84
2370 Dravograd

Superšportnik Yamaha YZF R6

Yamaha YZF R6 je za tiste, ki uživajo v hitri vožnji oziroma si želijo popolnosti. Z njo boste lahko najhitrejši na cesti, morali pa boste biti tudi precej previdni.

Superšportnik Yamaha YZF R6 je v vrhu razreda 600-kubičnih motociklov. Prvič je bila predstavljena leta 1998 na salonu Intermot. Letos je bila predstavljena druga generacija tega modela, dodobra prenovljena in pomlajena. Konstrukterji so posegli tako v design kot v tehniko. Yamaha z modelom R6 že od prve predstavitve dalje žanje dobre rezultate na evropskih trgih. Verjetno je to posledica dobrih tekmovalnih rezultatov, saj je v letu 2000 osvojila naslov svetovnega superšport prvaka in tri leta zapored, od 1999 do 2001, naslove konstruktorskega prvaka.

Tehnika, ki je vgrajena v drugi generaciji Yamaha YZF R6, je res vrhunec trenutno možnega. Vgrajen je nov sistem elektronskega vbrizgavanja goriva tipa sesalnega bata. Le-ta omogoča gladek in takojšen odziv plina s povečano močjo glede na predhodnika. Napredna elektronika omogoča, da motocikel pri 8000 vrtljajih doseže drugo pospeševalno krivuljo, ki kontinuirano teče do rdečega polja vrtljajev. Še bolj nenavadno je dejstvo, da je nivo izpušnih plinov pri tem še znižan in z lahkoto dosega dovoljene meje v Evropi. Agregat na zunaj ne razkriva novosti. Vgrajeno je veliko novih elementov, ki skupaj s krmilno elektronikom in izpuhom 4-2-1 omogočajo, da doseže pri 13000 vrtljajih/min 123 konjskih moči, kar predstavlja spoštljivih

TEHNIČNI PODATKI:

Pogonski agregat

Tip:	Vodno hlajen, DOHC, 16 ventiljev
Postavitev valjev:	Naprej nagnjeni 4-valji v vrsti
Prostornina:	600 ccm
Vrtilna x gib:	65,5 mm x 44,5 mm
Kompresijsko razmerje:	12,4:1
Največja moč:	Z direktnim vpihovanjem zraka: 90,5 kW (123KS) pri 13.000 vrt./min Brez direktnega vpihovanja zraka: 86,0 kW (117KS) pri 13.000 vrt./min
Največji navor:	Z direktnim vpihovanjem zraka: 68,5 Nm pri 12.000 vrt./min Brez direktnega vpihovanja zraka: 66,4 Nm pri 12.000 vrt./min

Šasija

Prednja guma:	120/60 ZR17 55W
Prednje zavore:	Dvojni disk, FI 298 mm
Prednje vzmetenje:	Teleskopske vilice
Hod spredaj:	120 mm
Zadnja guma:	180/55 ZR17 73W
Zadnje vzmetenje:	Nihajna roka
Hod zadaj:	120 mm
Zadnje zavore:	Enojni disk, FI 220 mm

Dimenzije

Skupna dolžina:	2025 mm
Skupna širina:	690 mm
Skupna višina:	1090 mm
Višina sedeža:	820 mm
Medosje:	1380 mm
Najmanjša oddaljenost od tal:	135 mm
Suha teža:	162 kg
Cena motocikla:	2.241.978 SIT

205 konjskih moči na liter prostornine. Vgrajen je popolnoma nov aluminijast okvir Deltabox III in nova nihajna roka. Oboje poveča bočno trdnost in preprečuje zvijanje pri največjih obremenitvah. Togost okvirja pripomore k predvidevanju reakcij motocikla. To je prvič v zgodovini, da je okvir popolnoma v celoti v "cast aluminijum" dizajnu. Vgrajena so nova in lepša aluminijasta peterokraka platišča, ki dodatno zmanjšujejo težo, in to pripomore k izboljšani vodljivosti (tudi z manjšim giroskopskim efektom) v vseh razmerah. Pnevmatike ostajajo enake 120/60 ZR17 spredaj in 180/55 ZR17 zadaj. Novost na trgu so unikatni žarometi z dvojnimi lečami, ki svetlobo iz 55-vatne žarnice enakomerno razpršijo. V slogu agresivnih prednjih žarometov je tudi zadnja LED-luč, ki z novo oblikovano lečo tehta kar 55 % manj kot pri predhodnem modelu.

Hiroshi Takimoto, vodja projekta razvoja novega R6, je dejal, da ostaja osnovni koncept nespremenjen. Cilj razvojnikov je bil izde-

lati najhitrejšega in najbolj razburljivega 600-kubični superšportnika. Druga generacija R6 ni samo "šminersko" spolirana stara verzija, temveč ponuja veliko več. Vgrajeno ima najnovejšo tehnologijo, ponuja novo doživetje v vožnji, hkrati pa ima novo zelo prepoznavno obliko. Namen konstrukterjev je bil, da bodo ljudje takoj prepoznali R6, ko ga bodo videli na cesti.

Varnost pred krajo postaja pri proizvajalcih motornih koles pomemben element trženja. Pri novi Yamahi R6 so

tako pod sedežem namenili prostor za U-lock in jo opremili z elektronsko blokado dovoda goriva.

Možnih je več barvnih kombinacij, kot so Racing Red, Silver Tech in Yamaha Blue. Za tiste pa, ki si želijo res unikatne Yamahе R6, bodo samo za Evropo v tovarni izdelali 2000 motociklov v Special Edition Extreme Yellow barvi, ki bodo imeli poleg agresivne obarvanosti tudi vsak svojo številko, vgravirano na aluminijasto ploščico.

Vožnja z Yamahо R6 je pravi užitek. Lahko je zmerna in

pohlevna, lahko brutalna, vendar tudi v tem primeru ukročena in vodljiva. Odziva se na zahteve voznika in ni nepredvidljiva. Nepredvidljiv je lahko samo kateri drug udeleženec cestnega prometa, zato s tako Yamahо še posebej previdno. Za njo bo potrebno odšteti 2.241.978 SIT.

Če boste srečnež, ki si bo privoščil Yamahо R6, vam želimo veliko užitek in srečno prevoženih kilometrov.

Tomaz Svetina

Dve nori uri

Dirkači, udeleženci dirke TT, ocenjujejo podobno kot pilote - ure letenja se zamenjajo s prevoženimi krogi in za letošnjega zmagovalca v kategoriji F1 Jefferies je bil naveden podatek, da je to dirko pričel z nad 3500 prevoženimi krogi (Mirko Kalšek pa 38). Dirka v tej reprezentančni kategoriji traja 6 krogov, za kar je potrebno dvakratno dolivanje goriva, končana pa je v manj kot dveh urah. Halo! Dve uri je potrebno iztiskati vse moči iz motorja in iz voznika.

Čas je, da izveste za rezultate dirke, kateri smo prisostvovali v letu 2002: zmagovalec je bil David JEFFERIES, ki je z brezkompromisno vožnjo s motociklom SUZUKI 1000 premagal vse ostale tekmovalce in dosegel tudi najhitrejši krog. Drugi je bil John MCGUINNESS na Hondi in tretji Jim MOODIE. Do 20. mesta si sledijo bolj ali manj sami domačini, v vsakem primeru pa sigurno Angleži, z nad 3000 prevoženimi krogi, med katere se je uspel vriniti le en Novozelanec. Na 21. mestu je pristal Toti (Slovenija!), ki je dirko prevozil s popolnoma serijskim motorjem Suzuki 998, s povprečnim časom 187,2 km/h in ki je pri prvem dolivanju goriva izgubil celo minuto za popravilo nosilca zavorne tekočine za prednje zavore. Želim poudariti nekaj dejstev: tekmovalci v več ali manj vseh kategorijah vozijo tovarniške ali ekipne motorje, katerih vrednosti se gibljejo med 100 do 250.000 EUR, imajo svoje tekmovalne ekipe, v katerih so mehaniki, trenerji in ostali, nujno potrebni za izpeljavo tako zahtevne dirke. Mirko

Kalšek pa je vozil popolnoma serijski motor s serijskim vzmetenjem, serijskimi zavorami, katerega mu je za dirko dal motocenter KLEIN iz Lipnice, okoli sebe pa je imel peščico prijateljev, izmed katerih nihče ni kakšen nujno potreben strokovnjak. Med pripravami na dirko je večkrat pozno v noč pripravil svoj motor, da je lahko bil ob zori na štartni črti za trening. V takšnih razmerah je enkrat ob močnem dežju na treningu dosegel 6. mesto s časom, ki je bil za 3 sekunde krajši od časa Iana Duffusa, ki je leta 99 postavil nov rekord proge - samo na treningu. Da si boste lažje predstavljali, kako v takšnih pogojih trpita motor in voznik, vam posredujem še podatek, da je bilo potrebno glavne vijake na okvirju motorja prevrtati in zavarovati pred odvitjem z jekleno žico, Mirko je na začetku izgubil kar 4 kg telesne teže.

Že zaradi udeležbe je Mirko vreden vse hvale in občudovanja, če pa k temu še dodamo 21. mesto v klasi F1 in 22. mesto v klasi 600 PRODUCTION, pa sploh. V F1 je zasedel prvo mesto med tujci, za njim je zaostalo okoli 70 tekmovalcev iz Anglije, dva Nemca, nekaj Američanov, nekaj Novozelancev, en Avstrijec in en Francoz (mimogrede, nikjer ni bilo nobenega Italijana). Bravo, Toti! V razredu 1000 PRODUCTION je moral odstopiti zaradi okvare senzorja za dovod goriva, prav tako mu je ponagajal 600-kubični Suzuki, katerega je prav tako dobil od firme Klein, v razredu 600 SENIOR. Razred SENIOR je izbor 100 tekmo-

valcev izmed vseh 400 kategorij, v katerih tekmujejo s 600-kubičnimi motorji. V tej kategoriji je Mirko pričel dirko s štartno številko 30, na žalost pa je zaradi okvari ni dokončal. Poudariti moram, da je Toti zelo priljubljen in cenjen med udeleženci dirke, pa tudi med ostalimi. Ob neki priliki, ko sem med redarji na progi pričakoval njegov prihod, mi je vodja ekipe varnostnikov rekel, da bi bilo dobro, če bi kakšnega Kalška imeli še med nogometaši (to je bilo na dan, ko so naši nogometaši izgubili prvo tekmo na SP).

Tudi med gledalci je požel veliko zanimanje, kar potrjuje tudi obisk direktorja Bank of Bermuda po dirki F1. Opažen bančnik je sam prišel v naš kamp in vprašal Totija, če bi mogoče sprejel kakšno sponzorsko pomoč. Uspešnost tega dogovarjanja dokazuje tudi nalepka z napisom banke na Mirkovih motorjih. Si lahko predstavljate, da bi se to zgodilo pri nas? Najmanj kar bi bilo potrebno je, da bi takšno udeležbo ustrezno podprla država, saj se ime naše države pojavlja med znamenitimi imeni dirkačev in držav, pa ne samo udeleženi! Tu so doseženi vidni rezultati, ki pa na žalost niso podprti z večmilijskimi zneski, da bi se potem lahko med dirko skregali in odšli domov. Mirko Kalšek se je vrnil domov kot nosilec dveh bronastih replik zmagovalnega kipca (tisti, ki zaostanejo za zmagovalcem 5 % dobijo srebrno repliko, tisti z 10% zaostankom, pa bronasto).

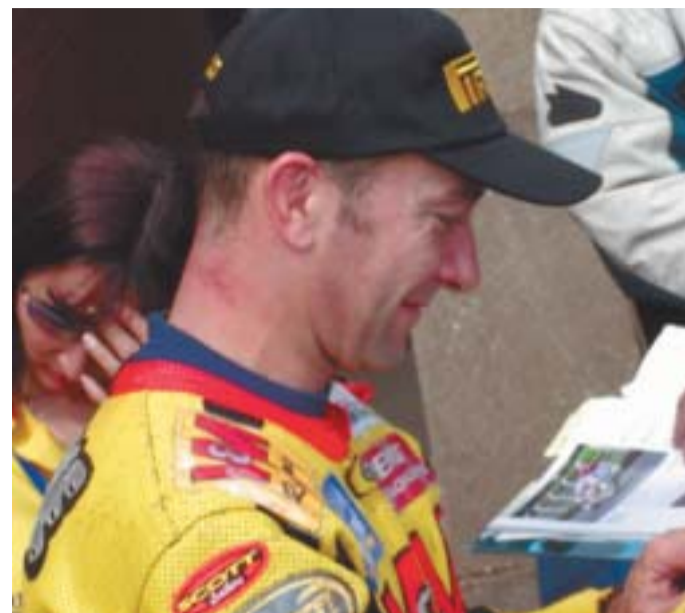
Kako je priljubljen sem imel možnost spoznati na

kipec za zmagovalce, na sliki bronasta replika, ki je sicer precej manjša od kipca, katerega dobi zmagovalec

vsakem koraku na otoku, tako med tekmovalci kot med ostalimi. Že prvo leto so ga za svojega sprejeli domačini, ki mu od takrat dalje nesebično nudijo bivanje in ostalo pomoč. Med dirkači pa nikjer ni videti tiste sebičnosti, ki sem jo imel priliko spoznati med našimi športniki. Nihče ne skopari z nasveti ali s pomočjo. Če Mirko karkoli potrebuje, dobi prave informacije, tudi če se obrne na prvega sosedo v kampu in je ta neposredni konkurent. V nadaljevanju vam bom poskušal prenesti vtise iz dogajanj ob dirki, katerih ni malo, in nazadnje o turističnih vtisih malega Slovenca, ki spoznava otok Man in njegove prebivalce.

Boris Prtnekar

Jim Moody, eden od favoritov dirk TT, vedno v samem vrhu

Motocikel Suzuki 1000, lanskoletni zmagovalec dirke TT, voznika Jefferies - letos tega motorja ni več.

Mirko s prijatelji in oznakami sponzorjev

Prvi ovinki po dirkališču

Posebej se vam ne bom predstavljal, saj sem povsem običajen fant, star 15 let, in tako kot vsi ostali motoristi rad vozim motor. Žal ne tako velikega, ker mi zakon tega ne dopušča. Je pa vožnja s skuterjem prav tako lepa in lahko tudi nevarna. Svoje prve ovinke sem spoznal prav s tem motorjem. Z mojim nači-

nom vožnje je bil oče zadovoljen, zato mi je v roke zaupal svojega motornega konjička BMW R 1100 RS. Ta čast me je doletela na klubskem dnevu "Dan varne vožnje" na Grobniku. Po predhodnem dogovoru sem lahko šel na tako opevano stezo z motorjem. Steza je bila seveda prazna, na njej sva bila sama

z očetom. Moja malenkost je vozila spredaj, on pa - s kakšnimi občutki kaj, ne vem - zadaj. Bil sem sam na motorju in mojih občutkov vam ne morem opisati. To mora doživeti vsak sam. S tem mislim na svojo generacijo. Stop z motorja je spremljalo rahlo tresenje nog in veliko veselje v mojem telesu. Počasi sem se začel zavedati, da bom takšno vožnjo po dirkališču lahko ponovil še prihodnje leto ob enaki priložnosti. Moral sem se sprijazniti s tako dolgo čakalno dobo. Počitnice so prihajale v zaključno fazo in začel sem razmišljati o novih poteh mojega življenja. Prvi dan na gimnaziji mi je bil zelo tuj, saj nisem vedel, kako in kaj. Jasno mi je bilo, da bom moral vložiti kar nekaj truda več, kot sem ga v osnovni šoli. Da pa bi bila mera polna, se je že v prvem mesecu mojega novega okolja začelo zapletati. Ne v šoli, ampak doma. Slišal sem namreč pogovor med očetom

in prijateljem, kako sta se pogovarjala o odhodu na dirkališče. Ne, to ni bil Grobnik, ampak meni tuje ime. Postal sem pozoren na pogovor in iz njega razbral, da se v petek zjutraj nameravata odpraviti proti Madžarski. Bil sem tiho in začel sem razmišljati, kako bi bilo, če bi lahko šel z njima. Toda vedel sem, da sem na samem začetku šole in da vsaka ura pri pouku je bila dragocena. Pogovor se je nadaljeval brez mene, saj sem ga zapustil z grenkim priokusom. Vendar to ni dolgo trajalo. Oče in Rajko sta me poklicala in mi povedala, kako sta stvar hotela izpeljati do konca. Ne bom razlagal, da sem tega bil vesel najbolj sam jaz. Rajko mi je ponudil svoj motor SUZUKI GSX-R 600RR, ki je bil pripravljen za dirkanje po stezi. Takoj nisem vsega dojel, a začutil sem, da me je začela grabiti panika. Nisem se ustrašil motorja ali vožnje z njim, misli so mi uhajale na tisti presneti petek, ko bi

moral v šolo. Na pomoč mi je prišla mama, ko mi je le z nasmehom dala vedeti, da bom izpustil nekaj ur pouka. Odločitev o mojem odhodu je tako postala resničnost.

V petek zjutraj sem na dirkališču PANNONIA RING vedel, da bom sedel na motorju, in tako sem imel o čem razmišljati. Misli so bile usmerjene na stezo in seveda na motor. Takšnega motorja še nisem vozil in priznam, bilo me je kar malo strah. Vedel sem, da tukaj dirkališče ne bo odprto samo za mene. Po njem so se vozili pravi dirkači in kmalu me je začelo stiskati v želodcu. Poti ni nazaj, sem si rekel, trdno odločen, da ponujene priložnosti ne bom izpustil iz rok. Začel sem se oblačiti in z očetom sva se pogovarjala samo z očmi. Razumel sem njega in njegov skriti strah. Po plačani vstopnini sem postal eden izmed ostalih voznikov na progi. Svojo moč, veselje in pamet sem počasi začel prenašati na

motornega prijatelja, na katerem sem sedel. Prvi ovinki so bili strašni, a želja po dobro opravljeni vožnji me je gnala naprej. Mimo mene so švigali ostali vozniki, a me to ni motilo. Iz kroga v krog sem začel dobivati samozavest tudi sam. Spoznal sem, da mi do pravilne in hitre vožnje veliko manjka, saj sem na ovinkih vozil počasneje in previdnejše. Tega je verjetneje bil najbolj vesel oče, ki me je budno spremljal ob robu proge. Njegove tesnobe ne znam razložiti, vendar sem bil ponosen nanj. Izkazal mi je zaupanje in to mi je bilo v največjo oporo. Po nekaj krogih sem začutil utrujenost in zapeljal sem s steze. Tam sta me pričakala oče in Rajko. V tistem trenutku bi oba stisnil k sebi in se jima zahvalil za podporo, toda bilo je neizvedljivo. Obsedel sem na motorju in se počutil kot kraljevič na svojem belem konju.

Bojan Štorman

Strast

Mnogim ljudem se ob pogledu na okretnega motorista v običajnem prometu porajajo navadno naslednje misli: »Poglej smrkavca, kako lahko tako divja, kaj njegovi starši ne vedo, kaj dela, foter mu je kupil motor, zdaj pa takole nori ...« Vendar le malo ljudi ve, kako ob uvajanju k vožnji z motorjem potekajo pravilne relacije med očeti in sinovi. Navadno je to takrat, ko očetje vidijo, da je bolje, da sina pravilno pripravijo na udeležbo v prometu, kot pa da pustijo, da si mladoletnik ustvari napačne navade pri dejavnosti, katere mu itak ni mogoče prepovedati. Ob takih mislih sem se spomnil prispevka, katerega mi je poslal prijatelj sin že pred nekaj časa in ki dokazuje, da znajo tudi »smrkavci« misliti pravilno, če so le pravilno usmerjeni.

(B.P.)

ŠPORTŠPORTŠPORTŠPORTŠPORTŠPORTŠPORTŠPORTŠPORTŠPORTŠPORTŠPORTŠPORT

Pokal Slovenije v preskakovanju zaprek 2003

V Velenju so organizatorji Konjeniškega kluba Velenje, v soboto in nedeljo še enkrat v zelo kratkem času, organizirali tekmovanje v preskakovanju ovir na svojem po-

ligonu ob jezeru. Tokrat je tekmovanje štel za Pokal Slovenije 2003. Za to laskavo državno lovoriko so se potegovali tako mladinci kot tudi člani in sicer, je pokalni

zmagovalec postal tisti, ki je v treh tekmah zbral največje število točk, ki so se delile glede na uvrstitev na posamezni tekmi.

Pokalni članski zmagovalec Slovenije je postal Matjaž Čik, član KK Velenje, ki je zbral 108 točk potem, ko se je dvakrat uvrstil na četrto mesto, enkrat pa je bil tretji. Za Matjaža se je na drugo mesto zavihtel še en član KK Velenje in sicer Gregor Slatinšek, ki je zbral 83 točk, bil pa je enkrat drugi, osmi in enajsti. Tretje mesto je osvojil Sandi Smolnikar KK Ježa pri Ježu, z 81 točkami.

Če so med člani prevladovali velenjski jezdec so med mladinci največ tehničnega znanja prikazali jezdeci KK Rogaška Slatina, saj sta dvojno zmago slavila člana tega kluba. Pokalni mladinski zmagovalec Slovenije je postal Blaž Ferjanič, ki je bil najboljši na vseh treh tekmah, ki so štele za pokal in je s 45 osvojenimi točkami tako rekoč pometel s konkurenco. Drugo mesto je zasedel

Blažev klubski kolega Peter Kladnik z 27,5 točkami, tretja pa je bila članica KK Laško Mirjam Vesenjaj z 24 osvojenimi točkami. Najbolje uvrščena velenjska mladinka je bila Tajda Bosio.

Daniel Česko

POKAL SLOVENIJE V PRESKAKOVANJU ZAPREK 2003 - ČLANI:

1. Matjaž Čik	KK Velenje	108,00 točk	(4.mesto, 3.mesto, 4.mesto)
2. Gregor Slatinšek	KK Velenje	83,00 točk	(11.mesto, 2.mesto, 8.mesto)
3. Sandi Smolnikar	KK Ježa pri Ježu	78,50 točk	(/ , 6.mesto, 1.mesto)
4. Aljaž Drašler	KK Ježa pri Ježu	77,00 točk	(/ , 1.mesto, 7.mesto)
5. Lovro Blatnik	KK Velenje	76,00 točk	(14.mesto, 9.mesto, 2.mesto)

POKAL SLOVENIJE V PRESKAKOVANJU ZAPREK 2003 - MLADINCI:

1. Blaž Ferjanič	KK Rogaška Slatina	45,00 točk	(1.mesto, 1.mesto, 1.mesto)
2. Peter Kladnik	KK Rogaška Slatina	27,50 točk	(4.mesto, 8.mesto, 2.mesto)
3. Mirjam Vesenjaj	KK Laško	24,00 točk	(10.mesto, 2.mesto, 6.mesto)
4. Martina Logar	KK Ježa pri Ježu	20,50 točk	(/ , 3.mesto, 4.mesto)
5. Aleksandra Pekošak	KK Rogaška Slatina	17,50 točk	(8.mesto, 9.mesto, 5.mesto)

Tekma št.: 2 (1,10 m)

1. Andrej Kučer (012./S)
ZIPPO
KK A KLUB MARIBOR
2. Robi Skaza (362./M)
DELINA
KK VELENJE

3. Renato Levanič (872./S)
NIGHTLIFE

Tekma št.: 3 (1,10 m)

1. Žiga Oven (724./L)
SANCHEZ
KK TRNOVO

2. Tomaž Roškarič (934./A)
RICARDO
KK GOTOVLJE

3. Martina Planinc (576./M)
DON CAVARELLO

Tekma št.: 4 (1,20 m)

1. Jasmina Grobelnik (449./M)
METAL
KK SLOVENJ GRADEC
2. Mirjam Vesenjaj (875./M)
MAGNUM
KK LAŠKO
3. Borut Knapič (397./L)
CASPER
KK GANYMED Žalec

Tekma št.: 5 (1,30 m)

1. Andrej Kučer (0.12./S)
GRISSETT
KK A KLUB MARIBOR
2. Gašper Kolar (520./S)
RAFINESSE
KK GANYMED Žalec
3. Urh Bauman (222./S)
FELICITY
KK VELENJE

Tekma št.: 6 (1,10 m)

- ČLANI
1. Robi Skaza (362./M)
DELINA
KK VELENJE
  2. Renato Levanič (872./S)
CASSINO
KK VRTNICA- N. GORICA

3. Renato Levanič (872./S)
ILLEE
KK VRTNICA- N. GORICA

Tekma št.: 7 (1,10 m)

- MLADINCI
1. Lucija Kržišnik (752./M)
ALBATROS RANDI
KK CELJE
  2. Nina Vidmar (723./L)
CANDLE LIGHT
KK TRNOVO
  3. Igor Šalamon (627./L)
SAMURAY
KK GANYMED Žale

Tekma št.: 8 (1,40 m)

- ČLANI
1. Sandi Smolnikar (101./S)
CHARMANT
KK JEŽA PRI JEŽU
  2. Lovro Blatnik (279./S)
LAFAT
KK VELENJE
  3. Aleš Pevec (291./S)
LA BAMB
KK VELENJE

Tekma št.: 9 (1,20 m)

- MLADINCI
1. Blaž Ferjanič (699./M)
LOTOS
KK ROGAŠKA SLATINA
  2. Peter Kladnik (695./M)
KASSANDRA
KK ROGAŠKA SLATINA
  3. Žiga Oven (724./L)
SANCHEZ
KK TRNOVO

Tekma št.: 10 (1,20 m)

- OSTALI
1. Andrej Kučer (012./S)
GRISSETT
KK A KLUB MARIBOR
  2. Maja Novak (288./S)
KOBOLD
KK VELENJE
  3. Primož Rifelj (295./S)
MEGGLE CHICO
KK GANYMED Žalec

REHA

prodaja medicinskih pripomočkov in zdravil
Šaleška 2d, Velenje, Tel./Fax: 03 898 56 40

**VELIKA IZBIRA IZDELKOV
PRIZNANIH BLAGOVNIH ZNAMK:**

BÜBCHEN otroška negovalna kozmetika

SANOSAN otroška kozmetika

BIONSEN izvlečki japonskih termalnih vrelcev

L'ANGELICA na osnovi zelišč

ELIKSIR kozmetična kolekcija

BERGASOL odlična zaščita pred soncem

Dr. STEINBERGER naravni sadni in zelenjavni sokovi

GEOMAR priznan anticelulitni program

ILRIDO zaščita pred soncem za alergike

FRUIT OF THE EARTH aloe vera, E vitamin, kakavovo maslo

AHAVA na osnovo izvlečkov blata Rdečega morja - HIPOALERGENSKO

*Da se zdravje drži,
prodajalna REHA skrbi!*

BLUES®

Slovenija : Rusija 0:5

V Portorožu je bil odigran četrtfinalni dvoboj v teniškem pokalu federacij (Fedcup) med reprezentancama Slovenije in Rusije. Po pričakovanju so napredovale gostje iz Rusije, ki kljub bučni podpori s tribun, niso dovolile presenečenja. Višje rangirane igralko so dobro pričele že prvi dan. Naprej je Anastasia Miškina s 6:4 in 6:1 porazila Majo Matevžič, v drugem dvoboju pa je bila Elena Dementijeva s 6:1 in 6:3 boljše od velenjčanke Katarine Srebotnik. Drugi dan je najprej Elena Bovina z zmago nad Srebotnikovo s 7:6 in 6:2 potrdila napredovanje v polfinale, v drugem dvoboju pa je Vera Zvonareva s 6:1 in 6:2 gladko opravila še z Matevžičevo. V dvoboju dvojic, ki ni odločal o ničemer je dvojica Miškina/Dementijeva s 6:2 in 6:3 premagala naš najboljši par Srebotnik/Križan. Poleg Rusije so se v polfinale uvrstile še reprezentance Belgije, Francije in ZDA.

b.t.

Merkur Celje v skupini B

V Munchnu so izžrebali predtekmovalne skupine ženskega pokala FIBA, v katerem bo slovenijo zastopala ekipa Merkur Celje. Celjanke bodo nastopile v predtekmovalni skupini B, čaka pa jih sila zahtevano delo, saj so poleg Celja v skupini še španska Valencia, madžarski Szolnok in češka ekipa Loka iz Truntove. Merkur bo prvo tekmo odigral v gosteh pri Szolnoku (23. oktobra), doma pa se bodo igralko prvi predstavile 29. oktobra, ko v Celje prihaja Valencia.

b.t.

ŠPORTŠPORTŠPORTŠPORTŠPORTŠPORTŠPORTŠPORTŠPORTŠPORTŠPORTŠPORTŠPORTŠPORT

Robert Koren

Robert Koren, 22-letni Radeljčan, je nogometno pot začel pri ekipi Kozjaka (Radlje), pri petnajstih pa začel trenirati pri Dravogradu. Pot ga je zanesla vse do Celja, kjer v tamkajšnjem klubu ni za uspeh za uspehom. Letos se je Korošec v dresu Publikuma s soigralci boril za naslov državnega prvaka in za naslov pokalnega prvaka, vendar so žal ostali prazni rok. Prav tako pa se s soigralci v A-representanco, za katero je prvič zaigral aprila letos na tekmi s Ciprom, bori za nastop na evropskem prvenstvu.

Zdaj se Celjani že uspešno pripravljajo na novo sezono. Odigrali so že tudi nekaj prijateljskih tekem, na katerih je Robert znova dokazal, da je v dobri formi.

Kdaj si začel igrati nogomet in kdo te je zanj navdušil?

Začel sem pri nekje petih letih. Zanj me je navdušil oče, pa tudi starejši brat.

Kdo ti je na poti do zdaj najbolj pomagal. Če bi imel zdaj zahvalni govor kot najboljši nogometaš,

komu se bi zahvalil?

Najprej bi se zahvalil staršem in bratu, saj mi tako v dobrih kot v slabih časih in trenutkih stojijo ob strani. Zahvalil bi se tudi trenerjem, ki so me trenirali v mlajših selekcijah, predvsem pa bi izpostavil gospoda Pušnika, ki mi je dal priložnost za igranje v prvi slovenski ligi in s katerim že vrsto let sodelujem.

Kdo so bili tvoji vzorniki v mladosti?

V mladosti mi je bil vsekakor vzor starejši brat David.

Ti je še zdaj?

Seveda mi je še vedno, saj je starejši in že ima določene izkušnje. Med nogometaši pa je moj vzornik Luis Figo.

Kako si se vklopil v A-representanco?

Moram povedati, da pri tem nisem imel kakšnih velikih težav. Prvič sem bil zraven na Portugalskem, tam je šlo bolj za prijateljski turnir, tako da je bilo samo vzdušje zelo sproščeno. Starejši igralci, ki so v reprezentanci, zelo dobro sprejmejo mlajše in jim pomagajo, tako da ni bilo prav nobenega problema.

Kako pa se zvezniki, kot je npr. Zlatko Zahovič, obnašajo do tebe? So kaj vzvišeni?

Ne, moram povedati, da v reprezentanci starejši igralci, ki imajo izkušnje tudi z tekmami v tujini, te prenašajo tudi na mlajše igralce. Pomagajo nam z vzpodbudnimi besedami, tako da nimam občutka, da bi se počutili kaj več. Spoštujejo vsakega soigralca.

Kje naj bi bil po tvojem mnenju nacionalni stadion?

Menim, da je to stvar ljudi, ki so za to pristojni. Naj se oni odločijo, kje bodo zgradili ta stadion. Ali bo to v Celju ali Ljubljani pa sploh ni pomembno. Pomembno je, da se ta stadion zgradi in upam, da bo to v bližnji prihodnosti.

Dolgo si igral tudi za Dravograd. Kako ti je bilo zdaj igrati proti Dravogradu? Poleg tega si bil bratov nasprotnik.

Moram povedati, da so bila v spomladanskem delu prejšnje sezone, ko je tam nastopal tudi moj brat, vsekakor prisotna čustva. Sva enake krvi in kri ni voda. Do

samega kluba pa, res je, da sem tu nekako začel in imam lepe spomine na ta klub, vendar se, ko stojim na nasprotni strani, osredotočim na svojo igro in pa igro ekipe, za katero igram.

Je tvoj brat kaj ljubosumen nate, saj si mlajši in bolj uspešen?

Ne, vsekakor lahko to zanikam, saj mi vsekakor stoji ob strani in mi nasploh veliko pomaga, tako v življenju kot pri nogometu in me vsekakor tudi spremlja, kolikor mu to pač dopušča čas. Prav tako pa mi daje pozitivne napotke.

Kaj pa oboževalke? Se je zdaj, ko si zaigral za reprezentanco, njihovo število povečalo?

Ne, to ravno ne bi rekel, vendar me zdaj vsekakor več ljudi pozna, več ljudi me pozdravlja. Odločil sem takšpot, tako da sem to tudi pričakoval. To sprejem kot nekaj pozitivnega in mi to ne predstavlja problem.

Imaš mogoče že kakšne ponudbe tujih klubov?

Konkretno je o klubih oziroma imenih težko govoriti. Še leto in pol imam pogodbo s Publikumom, tako da se bom osredotočil na igro v tem klubu.

Kateri so tvoji še nedoseženi cilji?

Nasploh v življenju je moj cilj, da si ustvarim družino, da bi imel urejen odnos s sedanjjo punco.

V nogometu pa, da bi zaigral v tujem klubu, da ne bi samo podpisal za tuj klub, da bi tam tudi igral, da bi bil uspešen bil tudi stalni član slovenske reprezentance

Za kateri klub pa bi najraje zaigral?

Želim si, da bi enkrat zaigral v španski ligi. Sam kluba ne bi izbiral, vendar že od malega sanjam o Real Madridu.

Mnogo zvezdnikov občutek, ko dosežeš gol,

enači z orgazmom. Kako bi ti opisal ta občutek?

Res je, da sta oba občutka zelo prijetna, vendar jaz ju ne bi enačil. Ko dosežeš zadetek, je to res nekaj, kar se ne da opisati z besedami. To ti res požene dodaten adrenalin in občutek je res fenomenalen.

Kaj počneš v prostem času?

Ko sem prosti, čas ponavadi izkoristim za regeneracijo, za počitek. Običnem tudi starše, saj mi je zelo pri srcu tudi mamina kuhinja. Prosti čas pa namenim tudi puncici, greva v kino, rolat ...

Kako punca spremlja tvoj uspeh?

Punca mi ves čas stoji ob strani in me vzpodbuja, tako da tukaj nimam problemov.

Kakšen pa si bil v mladosti? Si se marsičemu odpovedoval zaradi nogometa?

Bil sem čisto povprečen mladostnik, se zabaval, vendar zaradi nogometa na zabave nisem hodil vsak teden, ampak bolj občasno. Do določene meje sem se odpovedoval, zabavi pa se nisem popolnoma odpovedal.

Si se kdaj odpovedal puncici zaradi nogometa?

Punca ve, da je to moj poklic, in me pri tem ne ovira. Se pač uskladi. Če pa bi moral izbirati med treningom in med tem, da čas preživim s punco, bi izbral trening.

Ali kot Radeljčan spremljaš ekipo Kozjaka?

Da, seveda spremljam tudi rezultate Kozjaka. Konec tedna pregledam rezultate na teletekstu, prijatelji igrajo pri Kozjaku, tako da dobim informacije tudi od njih.

U.T.

Šmarčani pripravljani na svojo tretjo sezono

Jasno je, da tretja sezona prve lige v najmanjšem prvoligaškem mestecu ne prinaša toliko vznemirjenja kot denimo še lansko leto, je pa nekaj dni pred štartom 13. državnega prvenstva tudi v Šmartnem vse pripravljeno. Po neuspešnih dogovorih z dosedanjim trenerjem Borutom Jarcem, ki je sicer pričel priprave še združene ekipe ERA RUDAR na novo sezono, je njegovo mesto zasedel Korošec Toni Tomažič. Tomažič je nekoč že sedel na drugo-

ligaški klopi v Šmartnem ob Paki, kamor je sedaj prišel že kot šesti trener v kratki prvotna zgodovina kluba in je s seboj pripeljal tudi trenerja vratarjev Pavla Šteklja. Peter Irman, nekdanji odlični igralec Šmartna, ostaja pomočnik prvega trenerja. Ne le v igralskem in strokovnem taboru, spremembe je moč zaznati tudi v vodstvu kluba, ki mu kljub velikim naporom in ogromno vloženi trudu ni uspela znamenita združitev. Mesto predsednika šmarške-

ga kluba je tako zasedel dosedanji direktor kluba Jože Krajnc. Direktorsko mesto je prevzel dosedanji športni direktor Tonči Grobelšek, nesojeni direktor načrtovane družbe, ki naj bi upravljala združeno profesionalno ekipo. Tomažičev spisek igralcev, ki naj bi bil tri dni pred prvo tekmo v Ajdovščini definitivno dokončen, šteje 22 nogometašev. Od stare ekipe ERE so ostali vratar Robi Sraga, pa Nedžad Alibabić, Hrvat Mladen Kovačić, Go-

ran Ristič, Matej Miljatić, Dani Repovž, Edi Borštnar, Marko Gobec in mladi domači igralci Marko Pokleka, Aleš Apšner in Matej Kolenc. Iz velenjskega Rudarja, ki bo letos tekmoval v drugoligaški družini, sta prišla tamkajšnji kapetan Željko Spasojević, v šmarške dresu bo nosil številko 6, in napadalec Alen Mujanović, s številko 9. S Cipra se je vrnil Dalibor Filipović, nova šmarška enajstica, ki je v lanskem sezoni že igral v vijoličnem dresu na tekmi proti

murskosoboški Muri. Joviša Kraljević je v svoji karieri tudi že zamenjal nekaj nogometnih sredin in se letos vrača v Šmartno, iz Ježice sta prišla 20-letni Luka Žinko, ki bo nosil številko 17, in 19-letni Mišo Brečko. Iz Dravograda je v Šmartno prišel tudi preizkušeni 30-letni Tomaž Vrščič, ki bo na hrbtu nosil številko 13. Poleg že omenjenih mladih domačih igralcev bodo na dvojni registraciji s šoštanjskim klubom tudi Nejc Omladič, Robert Funtek, De-

nis Čaušević, Jožič in mladi vratar Simon Forštnar. Domači trener je kljub težkim uvodnim gostovanjem na Primorskem in prvi domači tekmi proti aktualnim državnim prvakom zadovoljen z razporedom, saj je prepričan, da se bodo le tako najhitreje pokazale morebitne pomanjkljivosti v ekipi, ki naj bi po njegovem mnenju dostojno krojila sredino prvoligaške lestvice.

Mojca Ažman

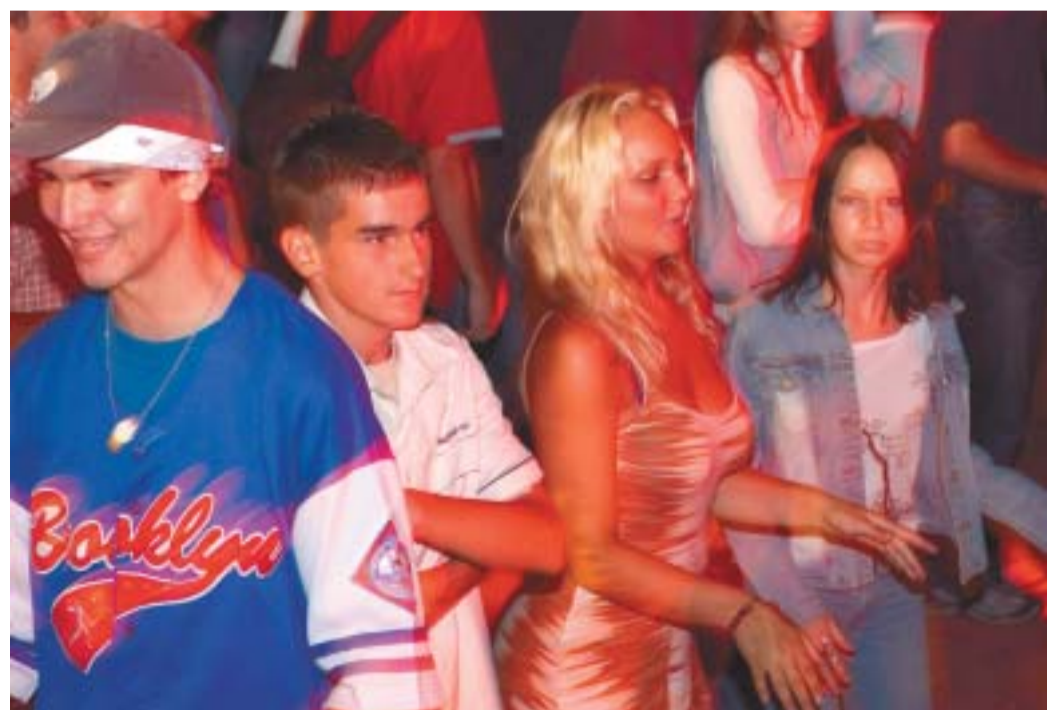

Nora noč ob jezeru

RADIO BAKLA
97,7 MHz FM RDS STEREO
STUDIO: 03/891-53-06 SMS, RADAR: 031/622-822